Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şipşak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI:137

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

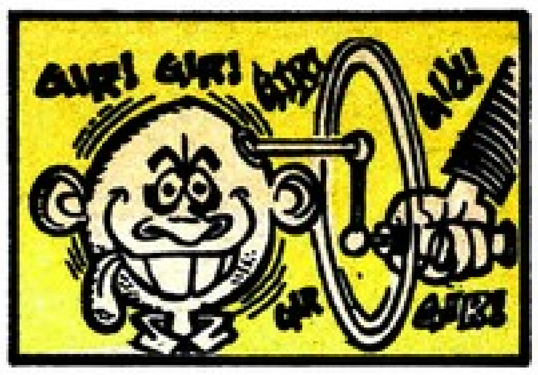

Hastanın karnında bu sefer de hemşireyi unuttular

GÜNAYDIN

Koca makası hastanın karnında unuttular!

60 yaşındaki kadının karnında unutulan makasın röntgeni

25 santim uzunluğundaki makas, hastanın karnından sekiz ay sonra çıkarıldı

"Başıma bu da mı gelecekti!"

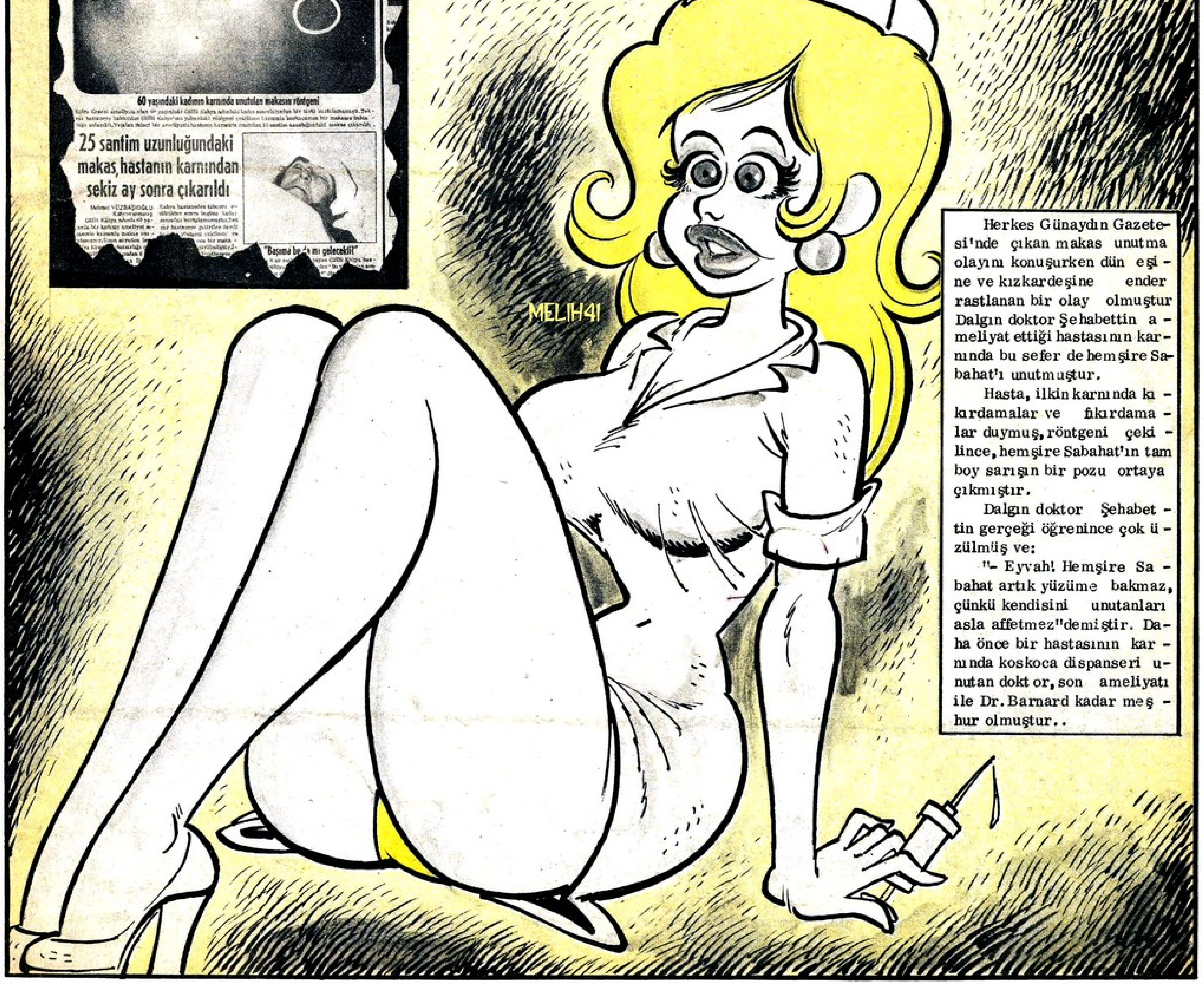

Herkes Günaydın Gazetesi'nde çıkan makas unutma olayını konuşurken dün eşine ve kızkardeşine ender rastlanan bir olay olmuştur. Dalgın doktor Şehabettin ameliyat ettiği hastasının karnında bu sefer de hemşire Sabahat'ı unutmuştur.

Hasta, ilkin karnında kıkırdamalar ve fıkırdamalar duymuş, röntgeni çekilince, hemşire Sabahat'ın tam boy sarışın bir pozu ortaya çıkmıştır.

Dalgın doktor Şehabettin gerçeği öğrenince çok üzülmüş ve:

"- Eyvah! Hemşire Sabahat artık yüzüme bakmaz, çünkü kendisini unutanları asla affetmez" demiştir. Daha önce bir hastasının karnında koskoca dispanseri unutan doktor, son ameliyatı ile Dr. Barnard kadar meşhur olmuştur..

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Merhabayın..

Cümleten gözümüz, gönlümüz ve kalemimiz aydın sevgili meslektaşlarım. Süleyman Sülü ve cephesi galiba iktidara geliyor. Artık karı sıkıntısına paydos.. Bir taraftan Demirel, bir taraftan Erbakan kimbilir ne inciler döktürecekler. Günde 24 saat çizsek yine bikaç kilometre espri artar.

Bu hafta önümde boyum kadar (185 santimdir) yükselen sevimli mektuplarınıza bakarken, aklıma gayetle parlak bir fikir geldi. (Fikirlerim Lostra Lütfü tarafından parlatılmıştır.) Yavu, dedim kendi kendime. Mektuplar sırada biriktikçe birikiyor. Cevap yetiştirmeye Gırgır'ın 16 sayfası yetmez. Ben dergide sadece İstanbul dışında oturan kardeşlerime cevap yazayım. İstanbul'da oturanları da yayınevine çağırayım. Böylece bir haftada 8-10 kişi yerine iki misli karikatürcüye faydalı olurum. Sizler de cevap beklemekten ağaç olup tatlı tarafından beni kalaylamaktan kurtulursunuz ...

Şimdi, İstanbul'da bana yakın oturan ve çiçeği burnunda karikatürcüleri her hafta pazartesi günü saat 16 ile 18 arasında Gırgır'a bekliyorum. Adres dergide vardır. Ayrıca Cağaloğlu'nda kime sorsanız gösterirler. Allasmaladıık benim canımdan çok sevdiğim aziz meslektaşlarım...

Sanat mumunuz
OĞUZ ARAL

İSMET BERTAN (Alaşehir)

Çizgilerinizi ve esprilerinizi daha çok geliştirmeniz gerekiyor İsmet kardeş. Bunun için,

1. Bol bol karikatür seyredin.
2. Çok çizin. Tip, ifade, hareket çalışmaları yapın. El, kol, göz, kulak ayak gibi uzuvların teker teker resmini yapın.
3. Aziz Nesin, Efraim Kishon, Giovanni Guareschi ve Mark Twain gibi mizah yazarlarının kitaplarını okuyun.

Gönderdiğiniz karikatürlerden çalışkan ve çizmeyi seven bir genç olduğunuz anlaşılıyor. Başarırsınız.

HALUK SİNEKLİOĞLU (ANKARA)

Konu da, çizgiler de karışık. Daha büyük çalışın. Hem bir tanecik göndermeyin.

BAHADIR TOKMAK (ANKARA)

Daha az işlenmiş konulara el atın. Çizginiz güzel, itina istiyor. Acele çizmeyin. Tazelerini beklerim.

LEVENT KOPARIR (GELİBOLU)

Leventçiim. Siz bu köşede daha önce yazdıklarımı okurken hafiften dalga geçmişsiniz. Karikatürlerini keçe uçlu kalemle değil pelikan çini mürekkebi ve tarama, (Yani harita) ucuyla çizilmesini bir iki defa rica etmiştim.

Esprileriniz güzel. Çizgilerinizi biraz daha geliştirmeniz gerekiyor. Hastalığınıza pek üzülmeyin. Gönderdiğiniz nükteleri bulabilen bir kafa kırk tane ayak yerine geçer. Ülkemizde 300 bin futbolcu var ama 3 bin karikatür çizen yok.

SERDAR BOYER (İZMİR)

Daha az süslü ve daha az modern (!) çizmeye çalışın. Önce deseninizi sağlamlaştırın, sonra gönlünüzce çizersiniz. Sizde iş var. Karikatür çizerken, mimar olduğunuzu da unutun.

-Oh be...Bugün de şöyle bir tavuk ekmek yiyelim...

-Siz yanlış gelmişsiniz beyim..Morg yan tarafta.

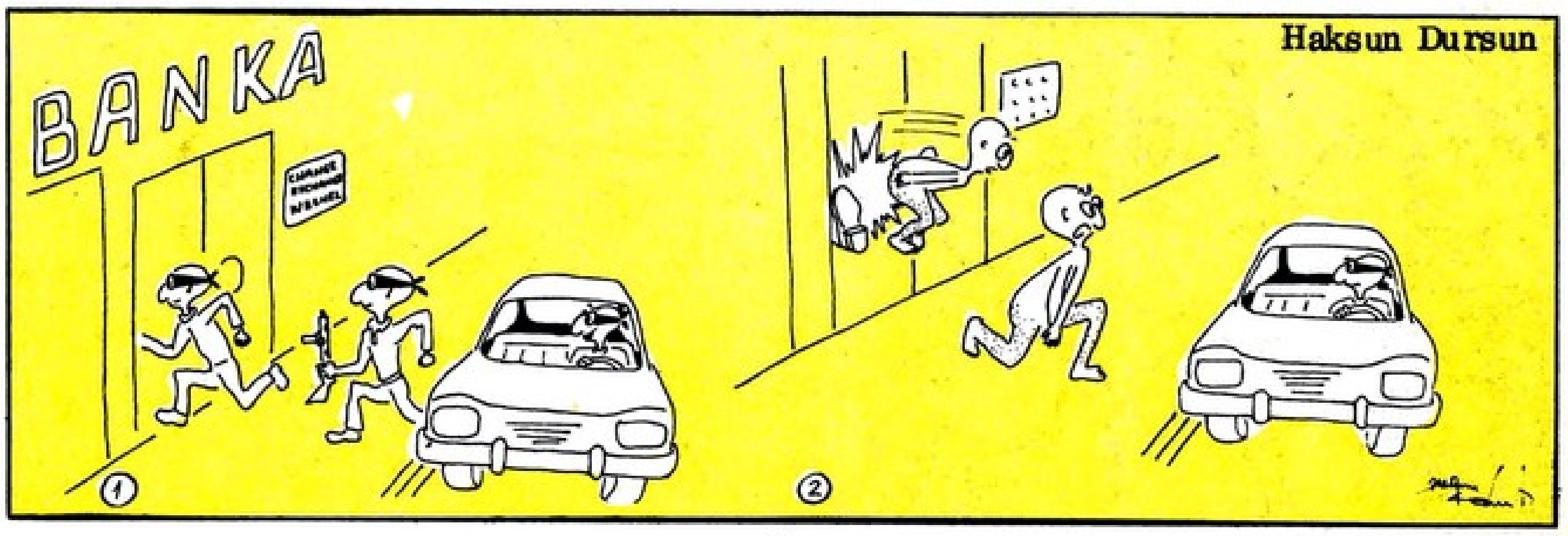

Yazısız

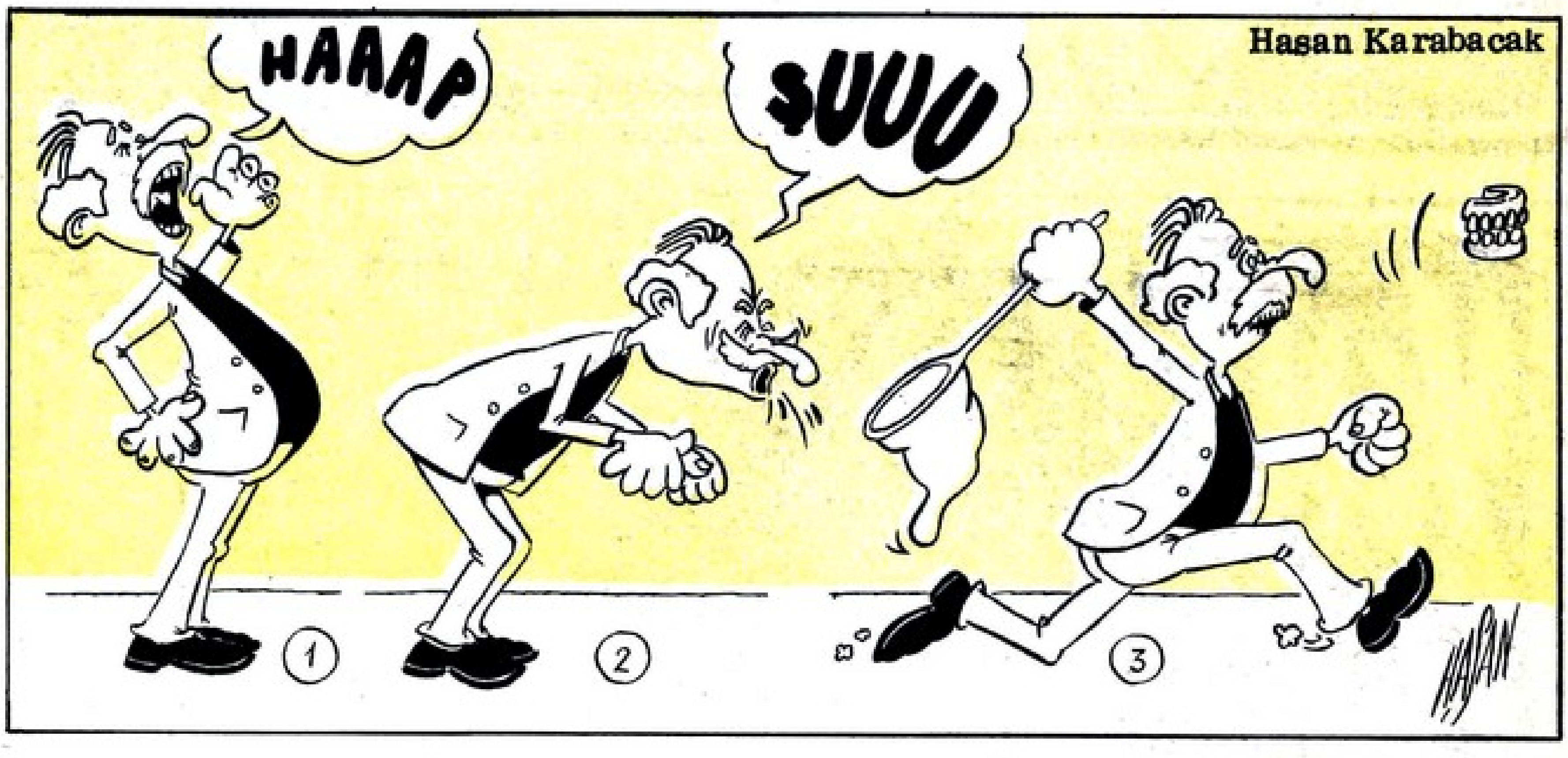

spor, kadın, av, sanat ve otomobil dergisi

adam

1 nisan'da çıkıyor

YIL: 3
SAYI: 137
23 MART 1975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası - Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu - İstanbul

Telefon :
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

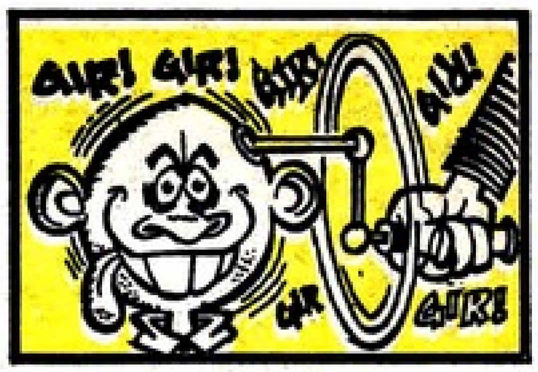

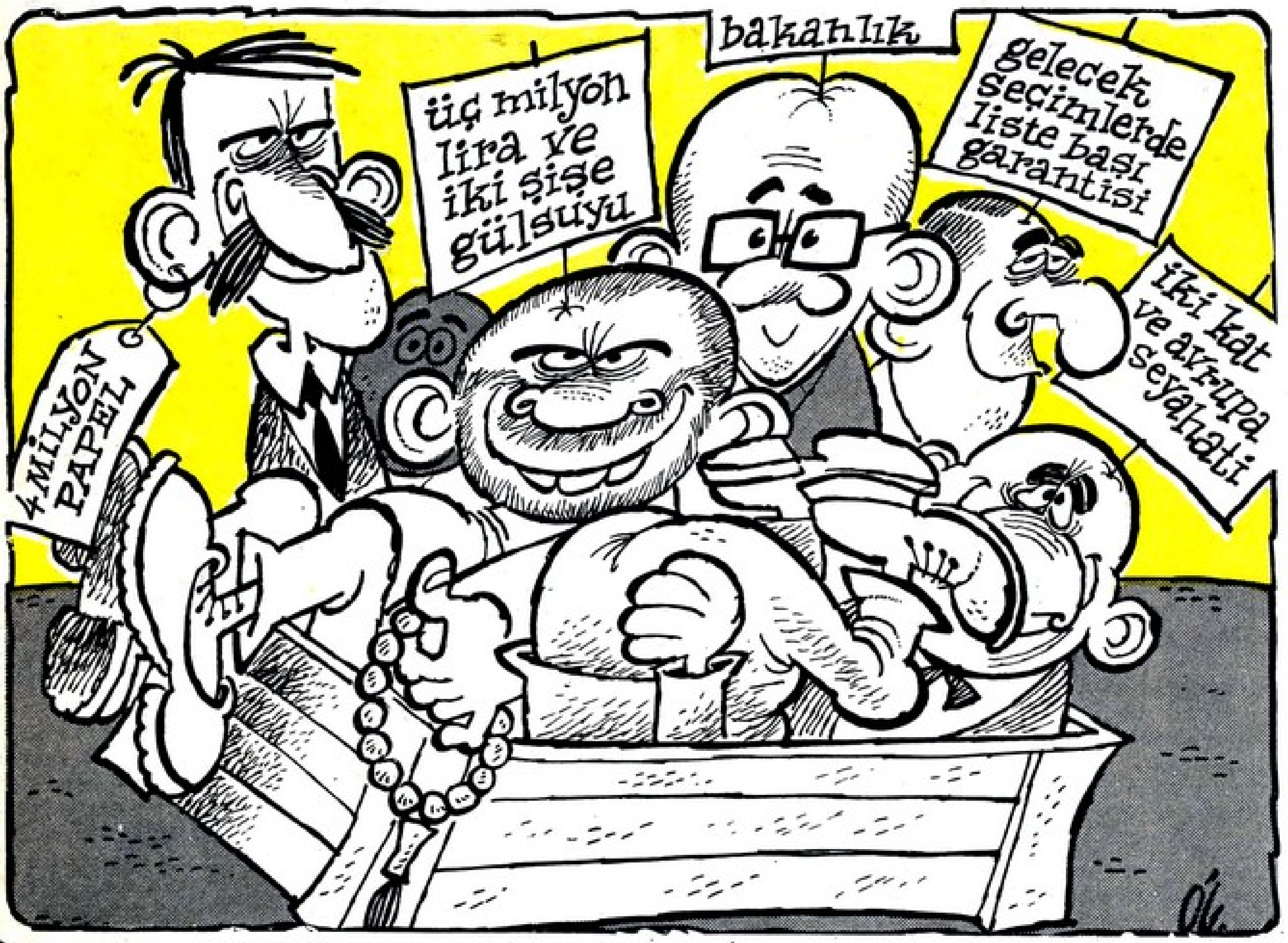

Turfanda bostan kapış kapış satılıyor

Ankara meyve ve sebze haline koca bir parti turfanda mal gelmiştir. Gelen kavun ve karpuz partisinin bir kısmı sebze hali - nin daha öncephesinde alıcı bulmuş ve kapış kapış satılmıştır. Bu bostan partisi, bundan öncekilere oranla çok ucuza git - miştir. Çünkü satılanların kesmece olup, çoğu da kabak çıkmıştır.

Şimdi alıcılar partinin geri kalan kıs - mını da satın almak için hal kapısının ar - ka cephesinde nöbet tutmaktadırlar.

Resimde arka cephede satılan kavun ve karpuzlar görülmektedir.

RÖNTGEN GÖZLÜKLERİ

İLE DÜNYAYI FISTIK GİBİ GÖRÜRSÜNÜZ

Röntgen gözlükleri Sarıyı mavi, Şeşi beş gösterir.

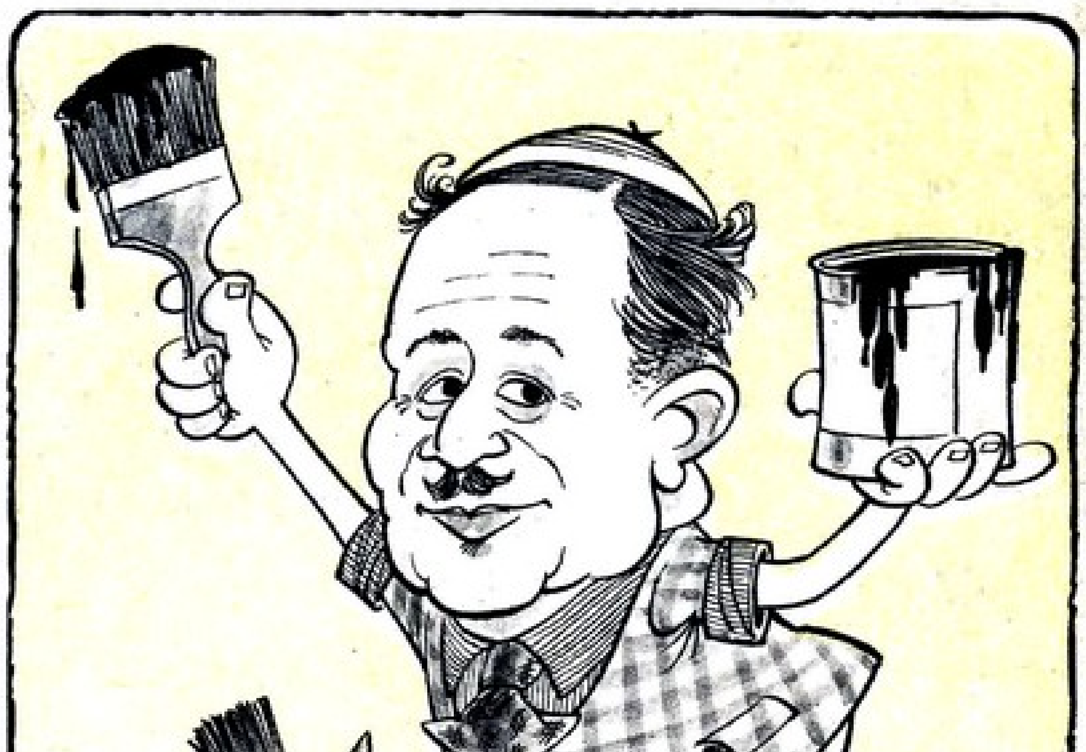

HALK ERBAKAN'IN TRT GENEL MÜDÜRÜ OLMASINI İSTİYOR

Yaptığımız kamu oyu yoklamasına göre, halkın yüz- de sekseni erken seçim yerine bir an önce Erbakan'ın TRT Genel Müdürü olmasını istemektedir.

Yoklanan halk adına konuşan Halk Bakkaliyesi Şem- si Tartar "Erbakan her girdiği partiye kendisinin de be- lirttiği gibi, renk kattı. Geçenlerde "AP'ye de renk kata- cağız" dedi. Valla TRT'ye girse de yayınlar da renkli olsa çok seviniriz." demiştir.

Utanmaz Adam FUTBOLCU

Yazıp çizen: OĞUZ ARAL

Şeref'le Koma Kamil, İspanya'nın Madrit şehrinin sokaklarında aç billaç dolaşmaktadırlar. Büyük bir gürültü ile ayılan bizimkiler, halkın büyük bir sevinçle havaalanına doğru gittiğini gördüler..

Bir araba ayarlayan bizimkiler, havaalanına gelirler. Polis ayağına yatarak Beleşino'yu araklayan bizimkiler, bir kulübeye gelirler. Şeref kulübede Beleşino'ya kendisinin gangsterler tarafından kaçırılacağını söyler, ve yeni planını uygulamaya başlar..

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

ZAFER İŞARETİ

Ahmet hiç çalışmamıştı. Ama bu yazılı onun son hakkıydı.. Ya geçecek ya bu sınıftan göçecekti.. Felsebe kitabını açmış karıştırıyordu. Hocamız neyse bi öteki sıralara bakıyor bizim bu yanla pek ilgilenmiyordu. Ahmet kitaptan ilk soruyu arıyor olmalıydı. Bana dişlerini göstererek:

– Ögüst kont nerde ulan söylesene, dedi.

Kitabın sonlarında olduğunu anlatmak için elimi sayfa çeviriyormuş gibi hareket ettirdim.

O bana ters ters baktı el hareketimi yanlış anlamıştı:

– Ulan deve, dedi. Senden yardım bekliyoruz, sen bana ZAFER işareti yapıyorsun. Alacağın olsun.

MALATYA LİSESİ'NDEN
GÜLSER AKDENİZ

DALYAN NURİ'NİN SÖZLÜSÜ

Matematikçimiz Dalyan Nuri sözlü yapmaz ama bize oturduğumuz yerde sorular sorar ve defterini (-) (-) diye işaretlerdi. O gün de tersinden kalkmış olacak ki sıra aralarında dolaşıyor ve bize lüzumsuz sorular soruyordu.

But Halit'in yanına geldi:

– Bu yazdığım çaplı daireyi almak için nasıl bir işlemi beklersin? dedi.

Halit kafasını önüne eğdi.

– Peder beyin emekli olmasını beklerim, dedi.

Dalyan Nuri anlamamış olacak ki biraz kuvvetli ve hiddetli bir şekilde "Ne ve nasıl ?" diye sordu.

But Halit yine kafasını kaldırmadan cevabı verdi.

– Bizde daire alacak para nerde hocam, dedi. Tabiki pederin emekli olmasını beklicaaz.

ÜSKÜDAR LİSESİ'NDEN
ZİRO

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

ANKARA BAHÇELİEVLER LİSESİ CEBİR ÖĞRETMENİ

MEHMET TAYLAN

Adı Mehmet Taylan
En çok kullandığı söz "HADİ SINIFTAN YAYLAN."
Saç rengi: Kara. Hiç gelemez zora...
En unuttuğu şey.. Tek ayakkabısının bağını bağlayıp ötekini unutması.
Lakabı Cüce Memiş. (Ne demiş?. Ne demiş?)
Girdiği ders cebir.. Çıktığı ders çıkabilirse yine cebir..
En sevdiği şeyler: Enginar ve lahana turşusu.
Sevmedikleri: Üç ortalı saman yapraklı defter. Ve eski F.B'li Lefter..
Alışkanlığı: İkide bir pantolonunu çeker. Üçte bir burnunu çeker.
Ağırlığı: 70 hokka.
Boyu: I. 68 inç.
Çok bayağı bulduğu için BAYAĞI KESİRLER konusunu işlemez.

REHA AYKIRAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

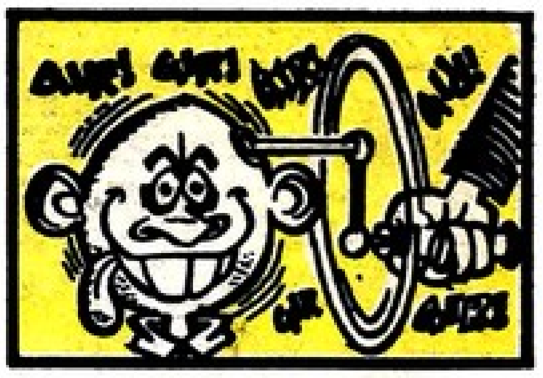

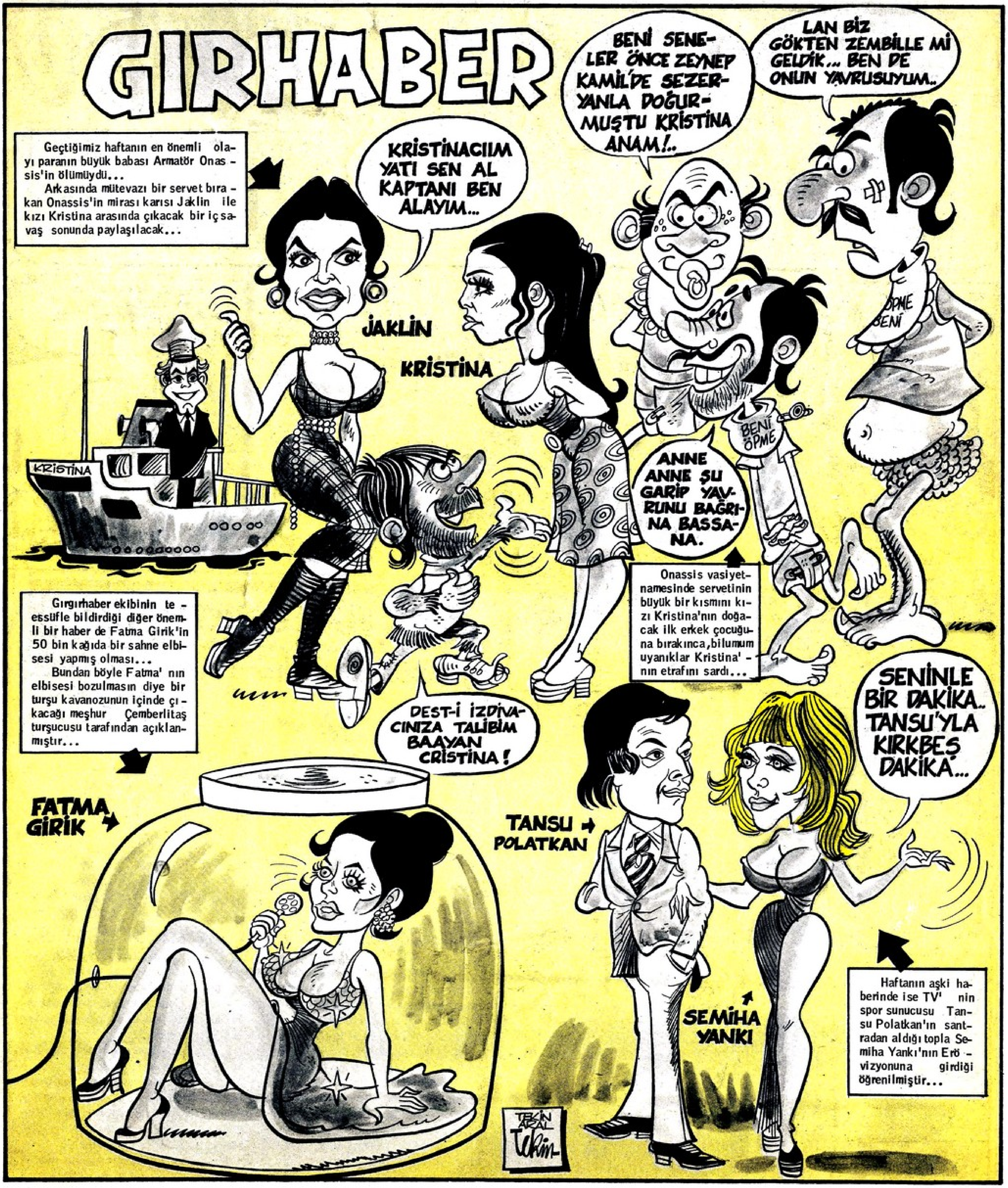

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

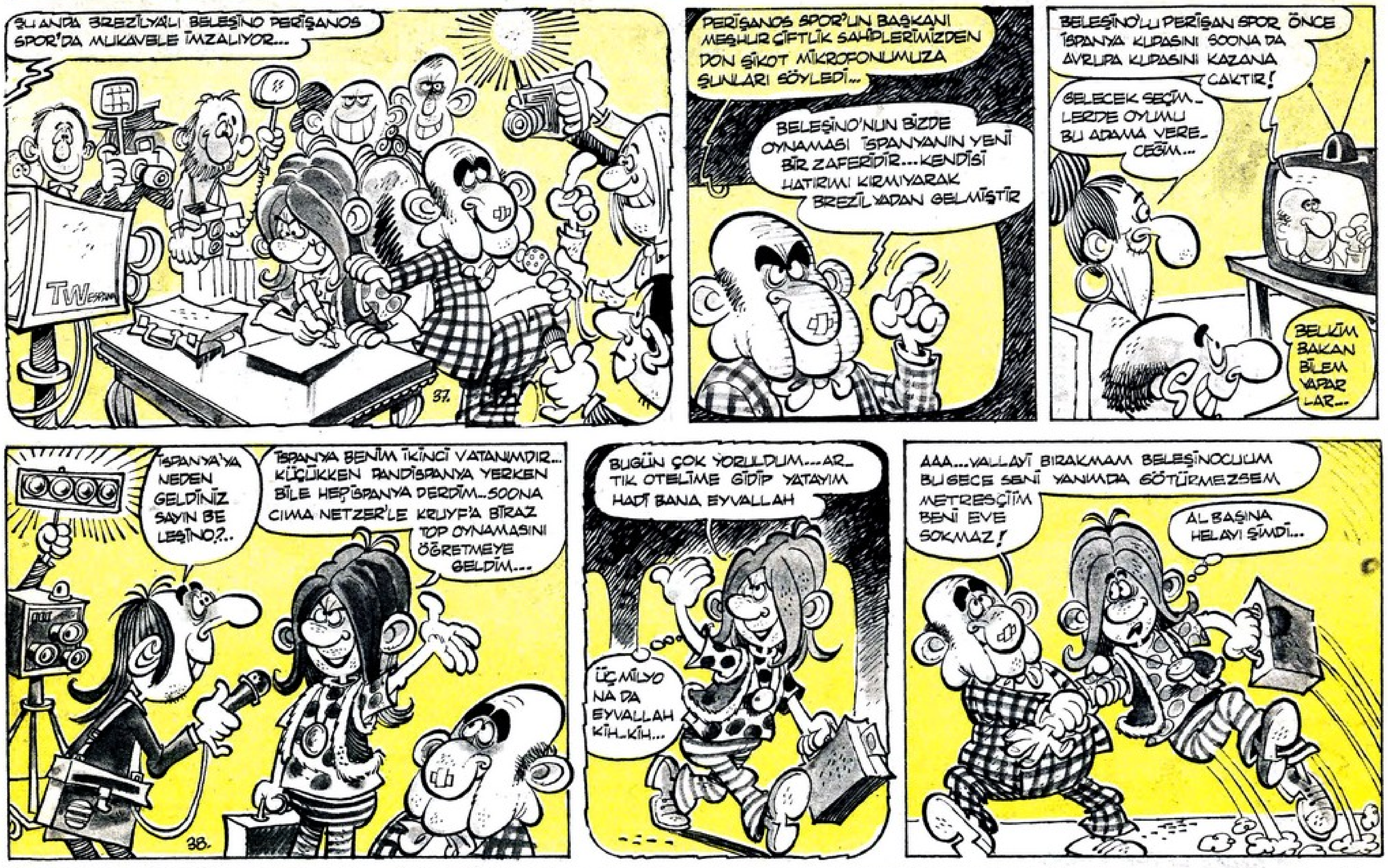

LABORATUVARDA

Makarabin konusunu işliyordu.. Cemal Bey dersi bitmek tükenmek bilmeyen bir sabırla tekrar tekrar anlatıyordu. Ne yazık ki konu biter bitmez sözlü yapacaktı. Bu nedenle her öğrenci "Konunun şurasını anlayamadım"diyor hocaya bir kez daha anlattırıyordu.

Ders çıkış zilinin çalmasına on dakika kalmıştı. Nihayet Cemal Bey sözlüye geçti. Piyango Ragıp'a vurdu Ragıp hocanın yanına gidip sorusunu beklemeye koyuldu:

-Nasıl deney yaptığımı gördün çocuğum. Hadi bakalım. Sen de makaralı deneyde yerine koyuver ve yap

Ragıp bi kahkaha atmaya başladı bi sormayın. Yer yerinden oynuyor. Hoca korkmuş bu ne gibilerden bize bakarken önce oturdu Namık durumu açıklıyordu.

-Deneyi çok iyi anlamış hocam . İşte makaraları koyverdi.

AYDINLIKEVLER LİSESİ'NDEN
HÜSEYİN ÜSTÜN

Sınıfın en Gırgırcıları

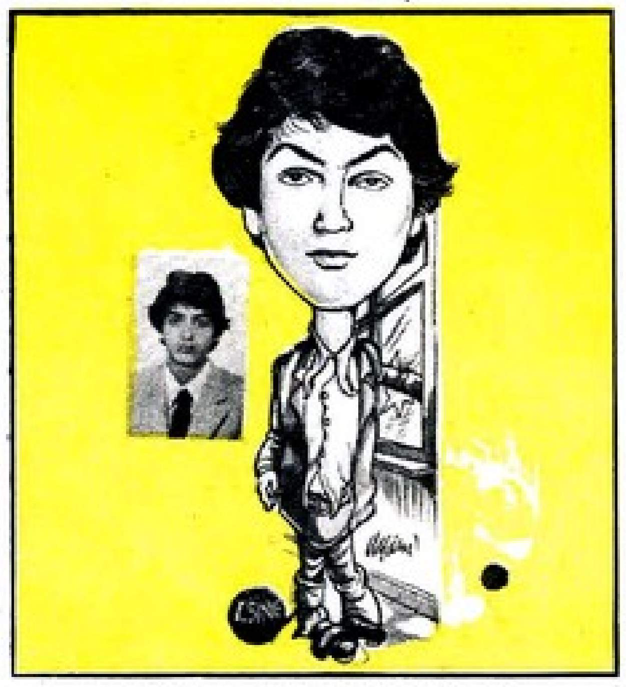

BEŞİKTAŞ ORTAOKULUNDAN
KELEK TEVFİK

Orta ikinci sınıfı tapulamıştır... Oradan hiç ayrılmak istememektedir. Belki de öğretmenle karpuzculuk yapar. Adı keleğe çıkmıştır.

Cebini hep aradığımda sakız çıkar. Meğerse bizimki SAKIZ AĞACI semtinde oturumuş.

En sevdiği ders tarihtir. Bu nedenle saatli Arif takvimini yanın dan ayırmaz.

Camlara karşı özel bir antipatisi vardır. Bol bol cam kırar. Neden kırdığını da kimse bilmez... Zevk meselesi kardeşim.

ERHAN

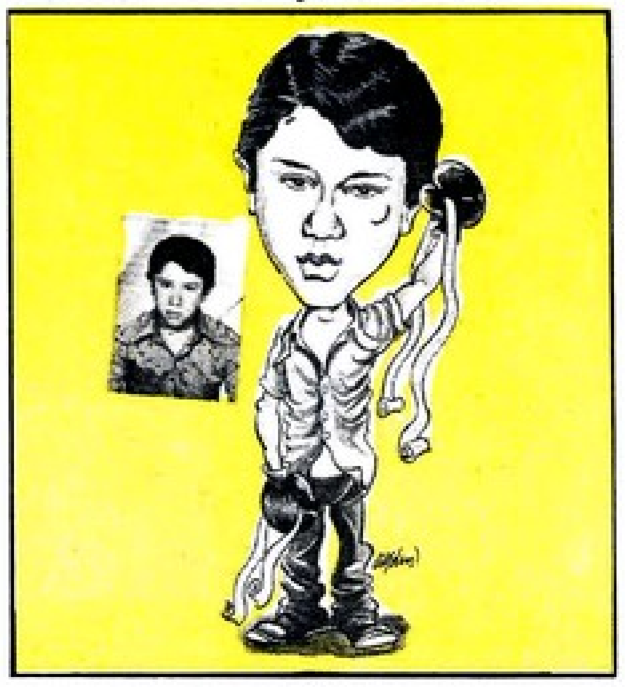

ANTALYA HIZIR REİS ORTAOKULUNDAN
DEVRİM AKGÜN

Devrim gırgır treninin baş makinistidir. Bunun yanında isteyene kopye dersleri vermektedir. Yetiştirdiği öğrencilerinden birisi öğretmenin gözü önünde kopye çekmiştir. Ne var ki kendisi kopyeye teşebbüs ettiği anda zangır zangır titremektedir. Onu gören dep rem oluyor sanır. Birgün kopye çekmek isterken fenci Mahmut Ağa onu yakaladı ve çıkıştı: Bizimki gayet masum başını öne eğdi. "Esta furullah efem"dedi. "Ben çok hüsniye sahibiyim."

BEKİR KURT

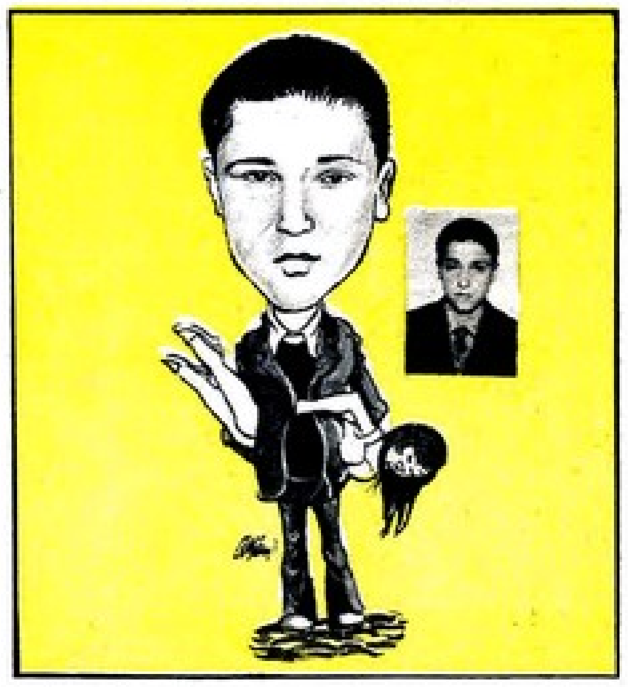

İZMİR BAYRAKLI ORTAOKULUNDAN
OT MUHİTTİN

Bizim Muhittin muhitin en gırgır çocuğudur. Okuldan çıkınca eve gitmeyiz. Çünkü okuldan hiç çıkamayız ki yatılıyız. Her akşam mütalaadan kenefe gideriz.

Aslında şahsen ve bizzat ben Muhittin'i hiç sevmem. Çünkü ot gibidir. Üstüne basılınca biter. Sınıfımızın "Bahçecilik ve şeycilik"kolu başkanıdır. Konuştuğu kız hiç yok. Vitrinlerden yapay manken araklıya rak durumu idare eder. İnek bi de onlarla resim çektirir, Üstüne üstlük

MİTHAT BAYALAŞ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

GEÇTİĞİMİZ HAFTANIN EN ÖNEMLİ SPOR OLAYLARI

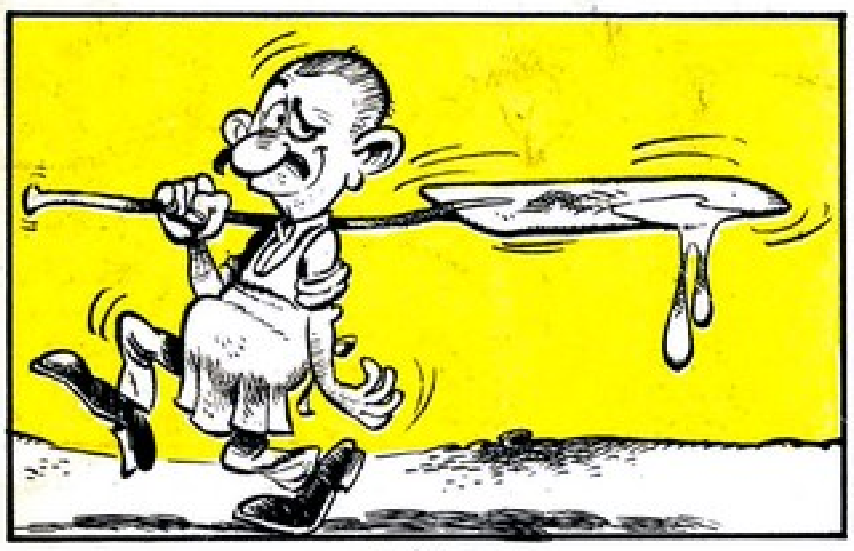

KÜREK

Geçtiğimiz haftanın ilgi çekici yarışmalarından bir tanesi de tek erkekler arasındayapılankürek müsabakalarıydı. Bu yarışmada Unkapanı bölgesi fırıncılarından Şükrü Hararet birinci oldu. Çok formda gözüken Şükrü bir dakika içinde kürekle tam 60 ekmek ve 8 tepsi fırına sürdü. Bu arada hızını alamayıp dalgınlıkla üç müşteriyi de küreğe oturtup, fırına atmaya kalkan Şükrü, fırın sahibi tarafından, üç hafta kamyonla gelen unları taşıma cezasına çarptırıldı..

BİNİCİLİK

Binicilik dalında bundan önce şampiyonluğu elinde bulunduran Asaf Turnike geçtiğimiz çarşamba günü şampiyonluğu bir burun farkıyle Niyazı Çiftdalar'a kaptırdı. Hürriyet meydanında düzenlenen müsabakaya tahminen 35-40 kişi katıldı. Durağa ilk gelen Yenikule-Eminönü otobüsüne saldıran yarışmacılardan Niyazi, bütün rakiplerini haşat edip arka kapıdan otobüse binmeyi başardı. İETT'nin koyduğu 250 lira ödülü alan Niyazi Çiftdalar, o kalabalıkta 1500 lira parasını çarptırdığı için bir daha bu tip binicilik yarışmalarına katılmayacağını söyledi..

SUSPORLARI

Geçtiğimiz hafta, su sporları dalında Seyfi Pamuklukilot adındaki sporcumuz, yeni bir Türkiye rekoru kırdı. Moda'da düzenlenen mukavemet yarışında Seyfi bütün rakiplerinden daha dayanıklı çıktı. Bir duvar dibine dizilen yarışmacılar işaretle birlikte küçük su dökmeye başladılar.

Diğer yarışmacılar ancak 6 dakika küçük su dökebilmesine rağmen Seyfi tam 23 dakika su boşaltarak kırılması güç bir rekor elde etti.

Bu başarısı hakkında yarı bele kadar sular içinde bir açıklama yapan Seyfi Pamuklukilot, "Akşamdan 15 kasa bira ve 21 sürahi limonata içerek bu müsabakaya hazırlandım" dedi.

HASBİ TEMBELER

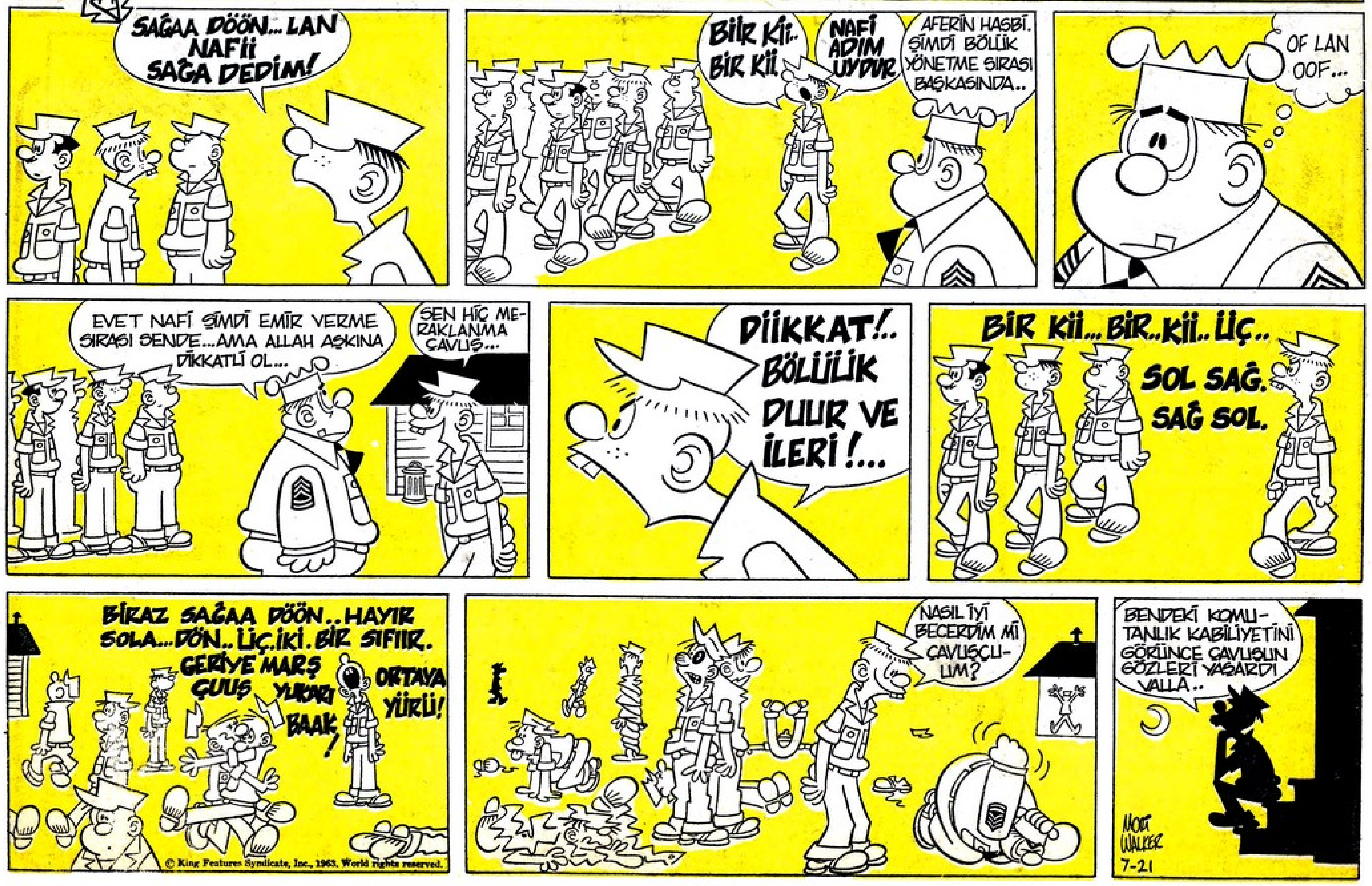

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

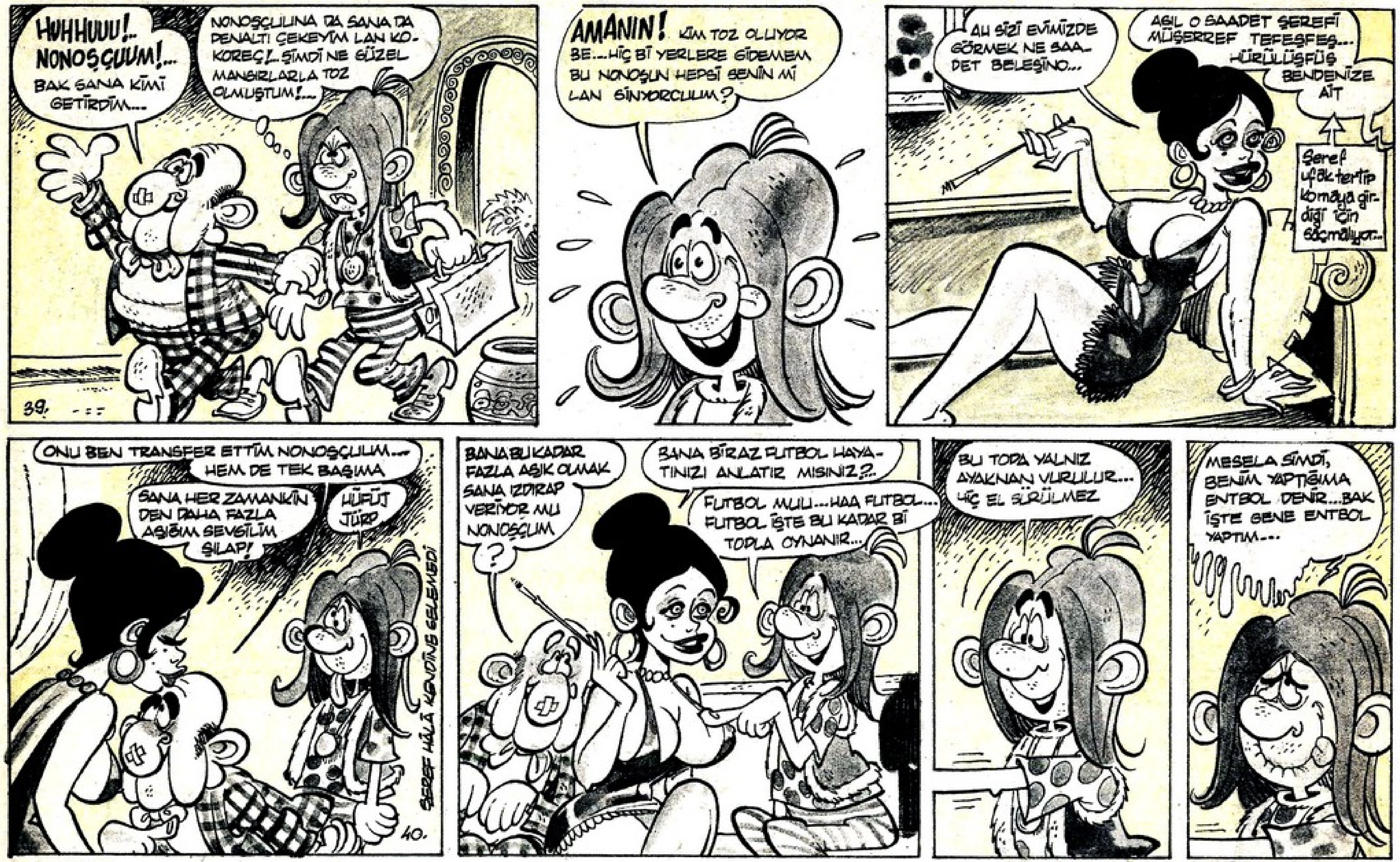

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

TARİHİN DE BÖYLESİ

Tarih sözlüsüne kalkan Cevdet inliyor ve tekliyordu."Napolyon kim - dir ?"sorusuna "Tommiks'in atıdır " diyecek kadar bilgisizdi.

Tarih hocamız Briyantin Necdet kısa soru sorup kısa cevap bekliyordu.Gayet centilmen bir adamdı. Gülümseyerek.

-Hüdavendigar olarak dolandırılan Murat hangi Murat'tı ?"diye bir soru sordu.

-Recep amcanın oğlu Rüstem 'in Muratı olsa gerek efendim,dedi.. O arabasına hep Hüdavendigar der.

Briyantin Necdet beyi hiç bu kadar kızarken görmemiştim." Aptal herif..Sen bir aptalsın..."

Cevdet "Hayır efem hayır" dedi. Necdet bey "Ne demek hayır"diye bi kez daha bağırınca Cevdet konuştu.

-Onunla uzak yakın bir akrabalığım yok

-Kiminle ?

-Pir Sultan Abdal ile efem.

AKÇAKOCA LİSESİ'NDEN
FİKRET ÇAKMAK

TAHTADAKİ YAZILAR

Biyoloji hocası sınıfa henüz girmişti.Tahtadaki yazılara gözü ilişti . Pek memnun olmasa gerekir. Tahtada "Bizim hoca çok boza"" Bir dünya yarattım,kırık not almamak için " "Yeni bir hoca istiyoruz"yazıları tahtada masumane duruyordu.

-Bana bakın lan,dedi.Kırıksız bir dünya da yaşamak istiyorsanız karlı buzlu havalarda sokağa çıkmayın . Veya karşıdan karşıya geçerken sağınıza solunuza bakın.Oranızı burasınızı kırmaz rahat bir yaşam sürersiniz.

Sonra tahtaya baktı alttaki yazıyı okudu."Yeni bir hoca istiyoruz..!" Bu ne biçim söz.Yeni bir hoca istemek için önce gazeteye bir zayi ilânı vermelisiniz."

Biz sorar bakışlarla onu süzüyorduk."Nasıl verelim"diyorduk. C cevabı verdi.

-Eskisini kaybettiğimizden artık hükmü yoktur.

Kafasını kaşıdı.Defteri açtı.

-Ben sizin sorulara cevap verdim,dedi.Şimdide siz benimkilere cevap verin.

OSMAN KÖSE

Haftanın en gırgır okulu

ADANA TİCARET LİSESİ

FALA BAKMAK

Medyum Nuri kantinde içtiğim kahvenin fincanını yokluyordu. İçine derin derin bakıyor ve yan gözle de beni süzüyordu.

-Kardeşim,bi masada dört kişi oturmuş seni çekiştiriyorlar,dedi.

Kulağımı uzattım ve dinliyorum O konuşuyor.

-Senin bir düşmanın var. Kendini ondan koru.Öyle mikrop bi adam ki sana her kötülüğü yapabilir.

Gözlerim fal taşı gibi açılmıştı. Acaba doğruysa diye tirtir titremeye başladım.Aslında fala filan inanmazdım ama o kadar güzel anlatıyor du ki inanmamak elde değildi.Alnında dört beş çizgi belirdi.Nuri çok ciddileşmişti.

-Senin kısmetinde bağlanmış be oğlum.Seni çekiştirenler büyü de yapmışlar.O büyüden kurtulman çok zor. Ayakkabının içine iki saç teli mi atmışlar desem,çantanın içine nohut tanesi mi atmışlar desem...Bildiğim o ki bu büyük senin kısmetini bağlamış. Kızların senden soğuması bundandır...

Oh! Tanrım ne fena oldum. Hemen başım öne düştü."Nasıl kurtulabilirim?" diye olanca gücümle bağırdım.

Nuri cebinden bir ipçıkardı. Bunu beş parçaya böldü.Sonra gözlerimi bağladı.On dakika beklememi istedi.Beklemeye koyuldum.

Neden sonra gözlerimi çözdü ve yanımdan ayrıldı.Bende bir rahatlık vardı.Büyüden kurtulmuştum.Çantamı açtım.Bu ferahlıkla bir cigara içecektim.Aman Allahım.Ne göreyim Çantadaki Danimarka malı seks kitaplar yok olmuş.Ah nasıl tufaya düştüm.Nuri'ler benden seks kitaplarını istemiş ben de vermemiştim . Bütün bu numaraları seks kitaplarımı almak için yapmışlar meğer.

ABDULLAH AKALIN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

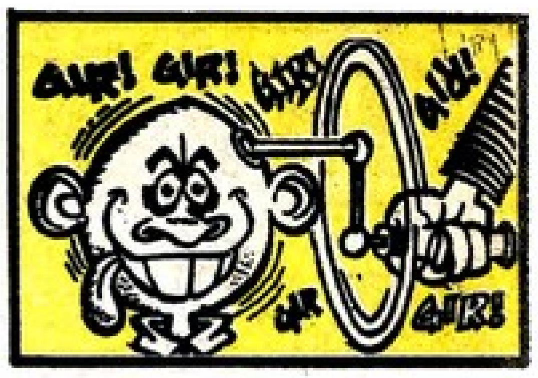

TERCİH EDECEĞİNİZ LASTİK "FIŞK"TIR

Fışk Lastikleri asla sarsmaz. Yolu güçlü pençeleriyle kavrar. Sağlam, yumuşak ve esnektir. Çektikçe uzar, uzadıkça çeker. Yağışlı havalarda patinaj yapmaz. Bir metresi 150 kuruştur. Fışk don lastiklerinden toptan alan şoföre 2,5 metre fazla dan verilir.

Yayalara not: Fışk kullanan arabaların lastiklerinin ucuna basmayınız.

SEÇME SAÇMALAR

Doktor bey...Üç gündür sağ küreğimde bir ağrı var.
KÜREK MAHKUMU

Önümde durmayın da biz de seyredelim.
EMİNÖNÜ

Nerde hareket orda bereket.
ZELZELE

Evlat..Son günlerde senin gidişini hiç beğenmiyorum.
BABA YENGEÇ

Artık bıçak kemiğe dayandı.
KASAP

İstikbal göklerdedir.
ÖRDEK AVCISI SAMİ

Biz bu işe sıfırdan başladık arkadaş.
00 (Erkekler)

Hadi bakalım oturma izniniz bu ay sona eriyor.
SANDALYE

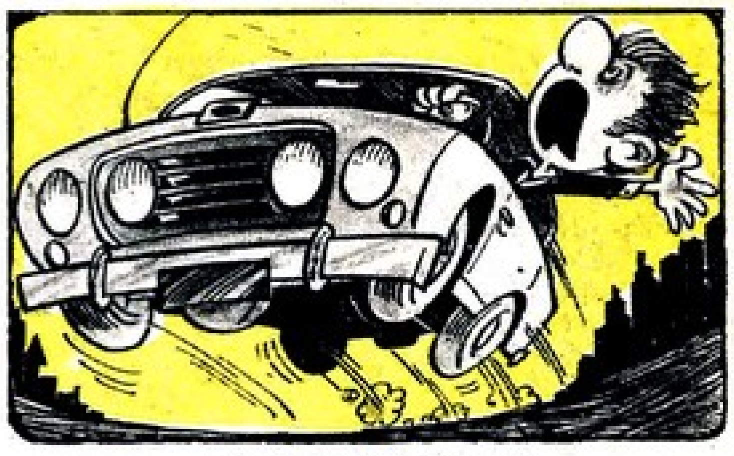

ÇOK UCUZ

İçinde fazla mal bulunmayan cephesi geniş bir dükkân arıyorum. Girdiğim direksiyon imtihanında bindiğim talim otomobilini bir türlü durduramıyorum. Şu sıralarda Şişhane'den Unkapanı'na doğru seyir halindeyim. Bana acele çok ucuz bir dükkân tarif edin. Hemen arabayla dalayım. Bu meretin başka türlü duracağı yok..

RIZA PROFESYONEL

SIKIŞANLAR!. SİZE SESLENİYORUZ.

ZEVK TUVALETİ

Yepyeni dekorlar ve renkli tuvalet kâğıtlarıyle hizmetinizde. Üstelik artık çok meşhuruz. Çünki Amerikalı arabulucu Kissincır bile gelip bizde dışarı çıktı. (Bir daha içeri girmedi.)

Duvarlarında Van Kok Ömer'in yağlı boya tabloları.

Halkın sevgilisi Tosun'dan hiç bir yerde yayınlanmamış şiirler.

Haydar Tereyağı yönetimindeki incesazdan nişaburek faslı.
Sırasıyle Çalınacak Eserler:

* Udi Tırt Efendinin Hayati şarkısı:
  Derdimi Halice döktüm. Hayganoş'a inledim.
* Çorlulu Rastık ağanın gaz şarkısı:
  Öyle zor öyle zor ki seni içimden atmak
* Kamburi Rüstem Bey'in nişadır şarkısı:
  Bir "Oohh!" çeksem karşıki dağlar yıkılır

AYRICA

Dördüncü hamur baskılı günlük gazeteler. Ayten Dekolte'nin nefis pozları ile dolu renkli - Köpük - dergisi.

Peklik çekenlere saf hint yağı.

Kolonya yerine Mari Kovant losyonu.

Bunlara ilaveten her salı ve cuma aile matinesi.

HALKA AÇIK HACET HOLDİNG A.Ş. SAHİBİ ADINA:
ŞEVKET AZGEVŞET

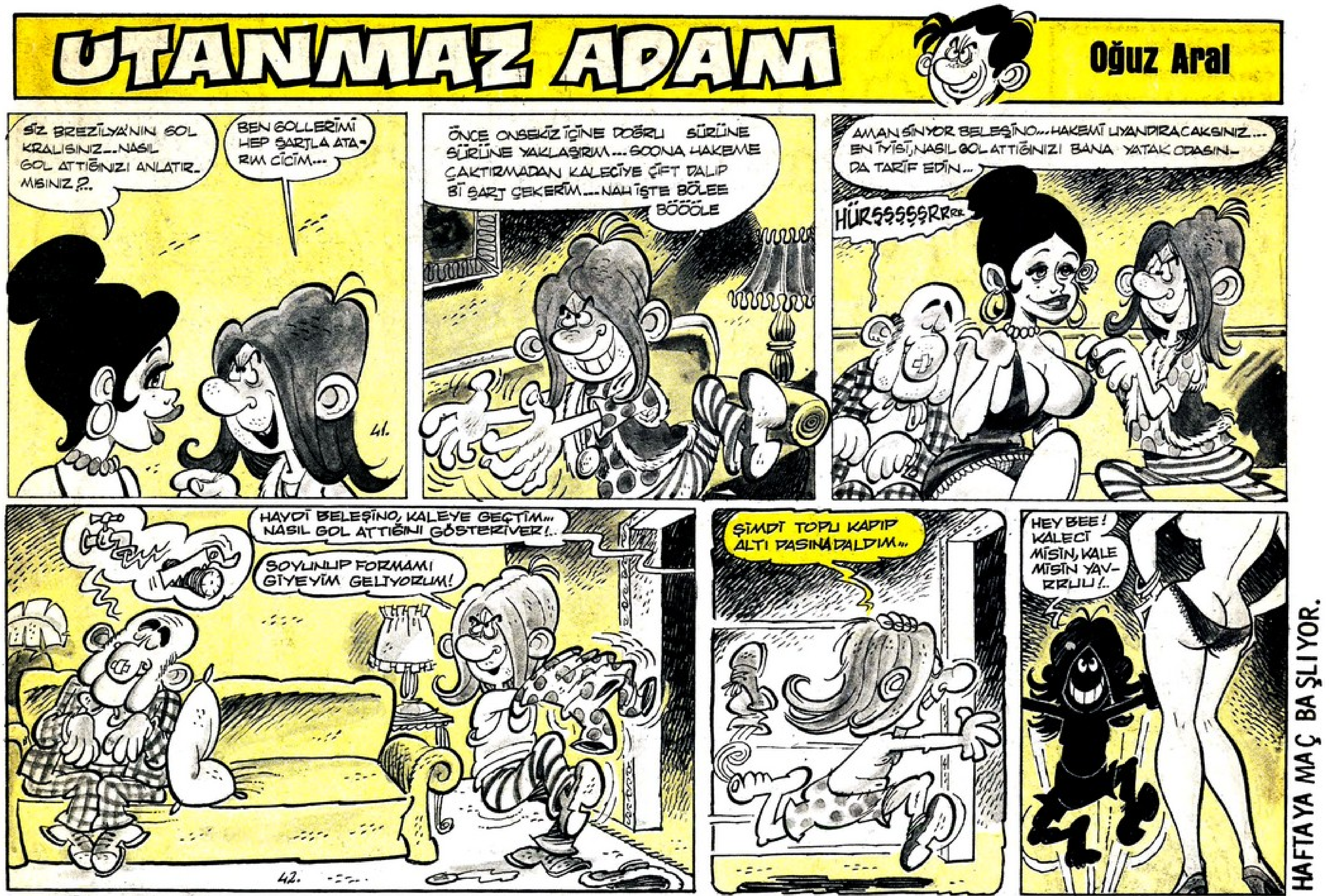

COĞRAFYADAN TINTIN OLUNCA

O coğrafya sözlüsüne hiç mi hiç çalışmamıştım. Sağa sola bakıyor, yardım bekliyordum. Sadi hoca yaşlı ama cin gibi bir adamdı. Hiç göz açtırmıyordu.

-Söyle bakalım bızdık. Plato nedir?

Düşündüm. Bişiler hatırlıyorum ama çıkaramıyorum.

-Palto ile bir akrabalığı olması lazım, dedim. Ama yokmuş. Yokmuş ki hoca yüzünü buruşturarak ikinci soruya geçti.

-Vadi nedir?

Tamam işte bu soruyu biliyordum. Patlattım cevabı.

-Boluspor'da oynayan sağ hafın adıdır.

Tüh gene tutturamadık. Sadi hoca üçüncü soruya geçti bile.

-Kıyılara paralel olan dağlar en çok hangi bölgemizdedir.

İşte bu soruyu bilmeliydim.. Yedi bölgemiz vardı. Benim de yedide bir şansıma. Aklıma ilk geleni söyledim.

-Orta Anadolu bölgesinde..

O ne? Sadi hoca üzerine geliyor. Allah bir yumruk çenemde ve ben yerde. Bir yandan da bağırıyor.

-Ulan aptal. Orta Anadolu' da kıyı ne gezer?

BOSTANCI LİSESİNDEN
İHSAN YILMAZ

GIRGIR'lı dırdırlar

Ankara Keçiören Lisesi'nden Abdullah Çevirim haftanın en gırgır okuluna aday gırgırları seçiyordu. Yan daki odadan "Haha kiki" seslerine kulak verip içeri daldık. Abdullah'ın bir eli karnında diğer eli alnında yerlere yatıyordu. "Sakin ol Apo" dedik. Sakin olacağı yok. Arnavutköy Kız Lisesi'nden Sakine Gürünlü onu sakin eder diye düşündük. Ama onu da kaybettik. O da gırgırları okuyunca yerlere yattı. Anlaşılan bu hafta bizim temizlikçi arkadaşlara pek iş düşmeyecek. Gırgırları okuyan yerlerde.

Bu hafta o kadar güzel espriler geldi ki, iyi gırgırları dizdiğimiz raflar dolup dolup taştı. Bunların arasında bazı şanssız gırgırlar vardı. Biraz sönük kaldılar. Adlarını sayacaklarımızdanyeni yeni gırgırlar bol espriler bekliyoruz.

HAKKI İLHAN (Bolu)- CUMHUR KOŞAR (Bolu)- HADİYE TANRISEVDİ (İstanbul-Şişli)- NAMIK ORBAN (Rize)- ALİ CAN ŞİŞRAN (Ank. Bahçelievler) RAGIP GÜMÜŞ (Konya)- REMZİ SAKIPOĞLU (Bursa)- DÜNDAR ULUBATLI (Denizli)- HALİM ÇOKÇATEPER (Çanakkale)- SALİH ÇORAKLI (Balıkesir)- MEHMET CEYRAN - (Gaziantep)- NAMIK KALANİZ (Fatih-İstanbul)- ALAADDİN ÖZYURT (Samsun). ,S. O. S. NADİR(İst. Feriköy), BİRNUR SEVENGİL(İst. Çiftehafuzlar), KEMAL ÇAM(İst. Bahçelievler), SAMİ OLGUN (Antalya), KAMİL İŞBİLİR(Amasya), KAMİL ÇOPU(İnegöl-Bursa), DURSUN BEMOLOĞLU(Samsun-Bafra), S. K. (D. Bakır) KIZILCIK SOPASI(Gaziantep), ZERRİN YAŞAR(Konya), ÖMER GÖRÜR - (Artvin).

Ayrıca aşağıdaki isimleri yazılı arkadaşların paraları gönderildiği hal

Ayrıca aşağıdaki isimleri yazılı arkadaşların paraları gönderildiği halde adreslerinde bulunamadıkları için geri geldi. Doğru adreslerini gönderirlerse paralarını geri yollarız.

Mürüvet İşçi-Zühtü Yelkenci-Yücel Akpınar-Mevlut Sarıoğlu-Ali Ölmez-Yakup Özçelik-Azmi Şahin-Kafiye Peknazik-Sami Varon- Muharrem Demli-Nursen Öz.

Bol çuvalla paralı bir hafta sonu dileyelim sevgili gırgırcılara.

Kalın sağlıcakla.

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

GÜLSER AKDENİZ
ZIRD
HÜSEYİN ÜSTÜN
FİKRET ÇAKMAK
OSMAN KÖSE
İHSAN YILMAZ
MİTHAT BAYLAR
ERHAN BAŞKURT
REHA AVKIRAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

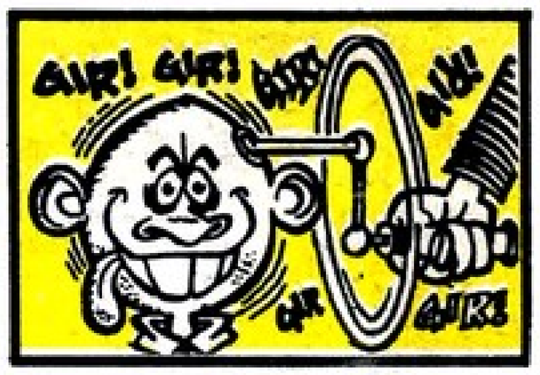

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan: Giovanni GUARESCHI
Çizen MİM UYKUSUZ

IRMAĞIN KIYISINDA

Kenevirle kara buğday tarlalarının kapladığı bu bölgede, ağustos ayı öğleden sonrasının saat birle üç arasında sıcak hem gözle görülen, hem de elle tutulan bir şeydir. Sanki insanın burnunun ucuna buharı tüten bir cam perde gerilmiş gibi olur.. Bir köprüden geçerken, aşağıya kanala bakarsanız, suyun yatağı kupkuru, çıplak çatlaktır. Orada burada balık leşleri görülür. Irmak boyunca uzanan yoldan bir mezarlığa baksanız, kızgın güneşin altında kemiklerin çatırdadığını duyar gibi olursunuz

Ana yol üzerinde arada sırada tepeleme kum yüklü bir arabayla karşılaşırsınız. Yükünün tepesine yüzükoyun yatmış horlayan arabacının midesi serindir serin olmasına ya, omurgası akkor haline gelmiştir sıcaktan. Ya da arabanın okuna oturur arabacı, dizlerinin üstüne tas gibi koyduğu varım bir karpuzdan birkaç lokma yemeğe çalışır. Sonra, büyük sete ulaştığınızda, koca ırmak terkedilmiş, kımıltısız, sessiz, uzanır gider önünüzde. Bir ırmaktan çok, ölü suların yattığı bir mezarlığı andırır.

Don Camillo, şapkasıyle kafasının arasına büyük bir beyaz mendil yerleştirmiş, koca ırmağa doğru yürüyordu. Bir ağustos öğleden sonrasıydı, saat bir buçuktu. Güneşin kavurucu ışınları altında, beyaz yolda bir başına yürüyüşünden daha kara, daha "Ben papazım!" diye bas bas bağıran bir görünüş olamazdı.

–Şu anda, otuz kilometreden daha yakında, uyumamış olan bir Allahın kulu varsa, şapkamı yerim ...– dedi Don Camillo kendi kendine.

Sete tırmanıp öbür yana indi, akasya ağaçlarının gölgesine oturdu. Yeşilliklerin arasından parıldayan sulara baktı. Elbiselerini çıkararak, her parçayı özenle katladı: hepsini birlikte sarıp bir çıkın yaptıktan sonra çalıların arasına sakladı. Üstünde yalnız donu kalmıştı. Gidip suya daldı.

Her yan tam bir sessizlik içindeydi. Öğle uykusu zamanıyle birlikte, kıyının en ıssız noktasını seçmişti çünkü. Gene de, ne olur ne olmaz diye yarım saat yüzdükten sonra akasyaların bulunduğu yerde sudan çıktı. Elbiselerini sakladığı çalılığa ulaştı. Elbiseleri yoktu.

Don Camillo'nun sesi soluğu kesildi.

Hırsızlık söz konusu olamazdı: eski, soluk bir cüppeye kim tenezzül ederdi ki? İşin içinde bir domuzluk olduğu besbelliydi. Gerçekten, tam o anda, setin üstünden gittikçe yaklaşan sesler duyuldu. Don Camillo, bir genç kızlar, delikanlılar topluluğunu görüp başlarındaki Smilzo'yu tanır tanımaz, çılgınca bir isteğe kapıldı; akasya a-

ğaçlarından bir dal koparıp sırtlarında paralamak! Ama iyice farkındaydı, böyle yapmakla düşmanlarının ekmeğine yağ sürmüş olacaktı. Çünkü onların istediği Don Camillo'yu doncak görme zevkine ermekti zaten.

Ne yapsın, gene suya daldı. Suyun altında yüzerek ırmağın ortasındaki bir adacığa ulaştı. Kıyıda sürüne sürüne otların arasında kayboldu.

Düşmanları onun karaya çıktığını görememekle birlikte kaçtığını farkettiklerinden setten aşağıya atlayıp gülüşüp söyleşerek onu beklemeye başladılar.

Don Camillo kapana sıkışmıştı.

Gülünç olduğunu hisseden güçlü bir adam ne kadar zayıftır! Don Camillo otların arasında yatıp bekledi. Bulunduğu yerde görünmüyordu ama onları görebiliyordu. Brusco, Bigio ve bütün kurmay heyetinin izlediği Peppone'nin geldiğini gördü. Smilzo olup bitenleri el kol hareketleriyle anlatırken herkes gülmekten katılıyordu. Halk biriktikçe birikti. Don Camillo, kızılların gelmiş geçmiş bütün yaptıklarını burnundan fitil fitil getireceklerini anlamıştı. Bunun için de en iyi yolu bulmuşlardı. Çünkü insanın balyoz gibi yumrukları da olsa, Tanrıyı bile temsil etse, bir kez gülünç duruma düştükten sonra kimse korkmazdı artık ondan. Don Camillo o zamana dek şeytandan başka hiç kimseyi korkutmak istemediğinden büyük bir haksızlık oluyordu bu yaptıkları. Gel gelelim, politika gerçekleri öylesine çarpıtmayı başarmıştı ki, kızıllar papazı kendilerine düşman sayar olmuşlar, işler istedikleri gibi yürümeyince de bütün suçu papazlarda bulmuşlardı. İşler yolunda gitmeyince, suçu üstüne yıkacak birini bulmak, bir çare aramaktan daha kolay gelir insana hep.

–Ey Hazreti İsa!– dedi Don Camillo–. Ayağımda bir tek donla size seslenmeye utanıyorum, ne var ki işler gittikçe çatallaşıyor! Zavallı bir köy papazının sıcağa dayanamayıp, yüzmeye gitmesi büyük bir günah değilse, n'olur yardım edin bana. Kendi başıma bu belânın altından kalkamayacağım yoksa.

Gözcüler şişelerle şarap, paket paket yiyecek, bir de akordiyon getirmişlerdi. Irmak seti bir plaja dönmüştü: besbelli kuşatmayı kaldırmak akıllarının ucundan bile geçmiyordu. Gerçekten, bulundukları şenlikli yerden iki yüz metre öteye, yani kıyıları çalılıklarla kaplı ünlü sığlığın başlangıcına dek yayılmışlardı. O kıyılara bin dokuz yüz kırk beşten beri hiç kimse ayak basmamıştı zaten. Çünkü Almanlar geri çekilirken bütün köprüleri atmışlar, sığlığın iki kıyısına da mayın döşemişlerdi. Mayın temizleme birlikleri, birkaç tehlike-

DEVAMI KARŞIDA

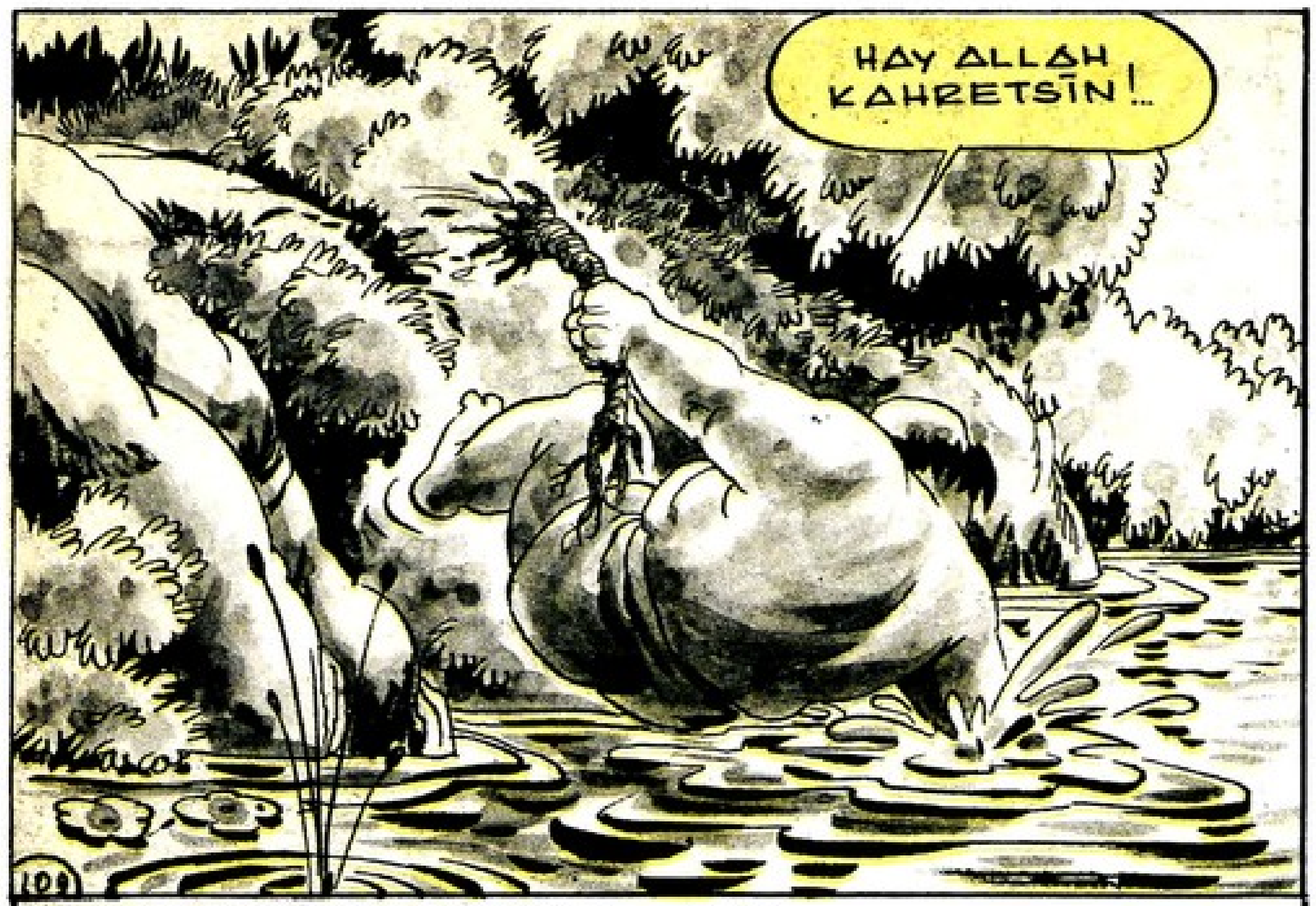

li denemeden sonra, o bölgeyi dikenli tellerle çevirip öylece bırakmıştı.

Orada Peppone'nin adamlarından hiç kimse yoktu. Gereksizdi bu. Çünkü ancak kaçığın biri mayın tarlasına yaklaşmayı düşünebilirdi. Böylece yapacak bir şey kalmıyordu Don Camillo'ya. Akıntı doğrultusunda gözcülerden uzaklaşıp kıyıya çıkmaya kalkışsa kendini köyün içinde bulacaktı. Akıntıya karşı gidip de kıyıya çıksa mayın tarlasına girecekti bu kez. Don paça kalmış bir papaz böyle eğlenceleri uygun bulmazdı kendisi için..

Don Camillo hiç kımıldamadı yerinden, ağzında bir ot çiğneyerek, ıslak yerde öylece yatıp düşüncelere daldı:

-Eee. saygıdeğer bir insan doncak da kalsa saygıdeğer bir insandır. Yeter ki, saygı uyandıracak bir hareket yapsın. O zaman giyimi önemini yitirir.

Gün batıyordu. Setteki gözcüler meşaleler, fenerler yaktılar. Çimenlerin yeşili siyaha dönüşünce Don Camillo sulara bıraktı kendini.. Ayağı sığlığa basıncaya dek, akıntıya karşı dikkatli yüzdü. Sonra sete yöneldi. Yüzmeyip yürüdüğünden, yalnız soluk almak için arada sırada ağzını suyun yüzüne çıkardığından kendisini gören olmamıştı.

Kıyıya ulaşmıştı işte. Şimdi bütün güçlük, görünmeden sudan çıkmadaydı. Bir çalıların arasına atabilseydi kendini, kolaylıkla sete varabilirdi. Sonra set boyunca seğirtip, asmaların altından, kara buğdayların arasından kapağı kendi bahçesine atardı.

Bir çalıyı kavradı, yavaş yavaş kendini yukarıya çekmeye başladı. Tam amacına erişiyordu ki, çalı kökünden söküldü. Don Camillo gerisin geriye suya düştü. Suların şıpırtısı duyuldu, halk oraya doğru koymaya başladı. Don Camillo göz açıp kapayıncaya kadar, kıyıya atlayıp çalıların arasında kayboldu.

Halk, çığlık çığlığa o noktaya üşüşürken, doğmakta olan ay manzarayı aydınlatıyordu.

-Don Camillo!-diye haykırdı Peppone, ite kaka kalabalığın önüne geçerek-. Don Camillo!

Karşılık yoktu. Herkesi bir ölüm sessizliği kapladı. Gene bağırdı Peppone:

-Don Camillo! Kımıldama yerinden Allah aşkına! Mayın tarlasının içindesin!

Uğursuz çalılığın arkasındaki bir çalının arkasından sakin sesi duyuldu Don Camillo'nun.

-Evet, biliyorum.

Smilzo elindeki bir çıkınla ileri yürüdü:

-Don Camillo -diye seslendi-, bir eşek şakasıydı bu yaptığımız.. Sakın kımıldama, elbiselerin burada işte.

-Elbiselerim mi? Haaa, sağ ol Smilzo. Lütfedip de buraya getirir misin?

Epeyce uzaktaki bir çalının arkasından bir dalın sallandığı görüldü. Smilzo'nun ağzı bir karış açık kalmıştı, çevresindekilere bakındı. Sessizlik içinde Don Camillo'nun alaycı kahkahası duyuldu.

Peppone çıkını Smilzo'nun elinden alarak, seslendi:

-Ben getiriyorum Don Camillo!

Yavaş yavaş tel örgülere yaklaşmaya başladı. Bir bacağını tel örgünün arkasına ancak atmıştı ki, Smilzo ileri fırlayıp arkasından çekti onu. Çıkını elinden alarak,

-Hayır şef-dedi-, camı kıran öder.

Sonra çevrili alana girdi. Halk geriledi. Yüzlerini ter basmış, elleriyle ağızlarını kapamışlardı. Derin bir sessizlik içinde, adımlarını dikkatle atarak çevrili alanın ortasına yaklaşıyordu Smilzo. Don Camillo'nun çalısına erişince titrek bir sesle,

-Buyur elbiselerini...-dedi.

-Aferin!-dedi Don Camillo- Dolanıver çalının arkasına. Don Camillo'yu don paça görme hakkını kazandın artık!

Smilzo çalının arkasına geçti.

-Eee? -diye sordu Don Camillo- Don paça bir köy papazı neye benziyormuş?

- Bilmiyorum ... - diye kekeledi Smilzo-. Ufak tefek, önemsiz şeyler çaldım ben. Arada sırada birini dövdüğüm oldu. Ama kimseye gerçek bir kötülüğüm dokunmadı.

-Ego te absolvo...- diye karşılık verdi Don Camillo, Smilzo'nun alnına haç işareti yaparak.

Birlikte sete doğru yürüdüler. Halk soluğunu tutmuş, patlamayı bekliyordu..

Dikenli teli aşıp yola ulaştılar. Don Camillo önden yürüyor, artık ne yaptığının farkında bile olmayan Smilzo, hâlâ mayın tarlasındalarmış gibi, ayaklarının ucuna basarak onu izliyordu. Sonra birden yere yığıldı. Kalabalığın önünde yürüyen Peppone yirmi adım kadar arkalarındaydı. Smilzo'yu yakasından kavradı, gözlerini Don Camillo'nun sırtından ayırmaksızın, bir bohça gibi yerde sürükleyerek, yürümesini sürdürdü. Kilisenin kapısında, Don Camillo bir an için arkasına döndü, kibarca eğilerek cemaatini selâmladıktan sonra içeriye girdi.

Kalabalık sessizce dağıldı. Peppone, gözleri, kapalı kapıya dikili, kilisenin önünde kalakaldı bir başına. Bir türlü kendine gelemeyen Smilzo'nun yakasını sımsıkı tutuyordu. Biraz sonra başını salladı, yükünü sürükleyerek dönüp gitti.

-Efendimiz-dedi Don Camillo, çarmıha gerili İsa'ya, insan, don paça kalmış bir köy papazının itibarını koruyarak da kiliseye hizmetedebilir.

Karşılık yoktu.

-Efendimiz-diye tedirgin bir sesle fısıldadı Don Camillo, yüzmeye gitmekle büyük bir günah mı işledim?

-Hayır-diye karşılık verdi Hazreti İsa-, ama Smilzo'yu elbiselerini getirmeye kışkırtmakla gerçekten büyük bir günah işledin.

-Bu işi yapacağı aklımdan bile geçmiyordu. Düşüncesizlik ettim, doğru, ama bilerek günah işlemedim.

Irmak yönünden bir patlama duyuldu. Don Camillo neredeyse d uyulamayacak bir sesle.

-Arada sırada mayın tarlasında bir tavşan koşuyor da..-dedi. Anlaşılıyor ki siz bize...

Hazreti İsa gülümseyerek sözünü kesti.

-Anlaşılan bir şey yok Don Camillo. Ateşin öyle yükselmiş ki senin, yapacağın yorumların bir değeri olamaz şimdi.

Bu sırada, Peppone Smilzo'nun evinin kapısına ulaşmıştı. Kapıyı çaldı. Kapıyı açan yaşlı adam sorup eylemeden Peppone'den yükü teslim aldı. Patlamayı tam o anda duydu Peppone. Başını salladı, neler neler geldi aklına. Smilzo'yu geri aldı yaşlı adamın elinden. Saçları diken diken olana dek veryansın etti yumruğu kulaklarına.

Yaşlı adam Smilzo'yu bir kez daha teslim alınca, çok uzaklardan geliyormuşa benzeyen bir sesle mırıldandı Smilzo:

-İleri!

HAFTAYA YENİ MACERA

Kasabanın iki kahvesi var. Bir de Bodur Adem'in ki var ama onunkisi şaraphanenin ötesinde, kasabanın ta dışında. Bodur Ahmet ' in kahvesini saymıyorum, hem uzak, hem deküçük, üstelik Bodur Adem parti tutmayan bir garip tarafsız olduğundan, onun kahvesine giden pek olmaz.

Kasabanın erkekleri de ikiye ayrılmış. Bir bölüğü Terzi İshak'ın kahvesine gider, öbür bölüğü Topal Kâzım'ın.. Daha öncesi burada bir tek Topal Kazım'ın kahvesi varmış. Sonra ortalığa, "Muhalefet" diye bir şey çıkınca bu Topal Kâzım, tek ayağına bakmadan- Kasabanın öteki bölüğü böyle söyler-muhalefetten yana olmuş, "Ulan Topal, muhalifler sana takma ayak mı takacak?"

Topal Kâzım'ın sol ayağı, diz kapağından kesik, koltuk değneğiyle gezer. Bu Topal Kazım, kahvesini muhalif partinin ilçe merkezi yapınca, korkudan onun kahvesinden kasabalının ayağı kesilmiş, "Ulan Topal, hele bir seçimler olsun, senin öteki ayağını da kırarlar. O zaman burnuna motor takar da tomofil olursun" Böyle derlermiş Topal Kazım'a. O, ne denilse dinlememiş. Hiç kimse korkudan Topal Kazım'ın kahvesine gitmeyecek ama başka da kahve yok. Bodur Adem'in kahvesi uzak. Hem de bu Topal Kazım'ın kahvesi, basbayağı bir şehir kahvesi. İki duvarında iki ayna var, koca iki ayna. Giren aynada kendini görüyor, çıkan kendini görüyor, oturan kendini görüyor.. Hasır iskemlede oturup bıyık burarken aynada kendini seyretmek yeter..

Topal Kâzım da bu aynalara güveniyormuş ya.. "Bu aynalar bende olduktan kelli, kahveme ister istemez, gelecekler" diyormuş.

Bunun üzerine Terzi İshak, dükkanını bölmüş, yarısını kahve yapmış. İktidar partisinden olanlar Terzi İshak'ın kahvesine, muhalifler de Topal Kazım'ın kahvesine giderlermiş. O sırada kasabada muhalif yok gibi bişey, tek tük birkaç kişi...

"Ulan Topal, hele şu seçimler bir bitsin, senin öteki ayağını da koparırlar. Burnuna motor tak da o zaman tomofilim diye gez.."

Zamanı gelmiş, seçim yapılmış. Ama işler düşünülenin tersi olmuş. Topal Kazım'ın muhalif partisi seçimi kazanmamış mı. Sandıklardan on beş mi, yirmi mi ne, oncacık bir oy çıkmış öteki partiye. Buna herkes şaşmış da bir Topal Kazım şaşmamış.

-Ben zati bu işin böyle olacağını biliyordum, demiş.

-Nereden bildiydin bre Topal? diye sormuşlar.

Kazım,

-Bilmez olur muyum, demiş, benim kahveye adım atmamalarından belliydi. Hükümetten korkularından kahveye gelemediler ama, sandığa bizim partinin oylarını tıktılar.

Ben kasabaya geldiğim zaman durum işte böyleydi. Topal Kazım'ın partisi iktidardaydı. Terzi İshak'ın partisi de iktidardan düşmüş muhalefetteydi. Değiş-tokuş olmuşlardı. Topal Kâzım da Ankara hastanelerinden birinde topal baçağına, yapma bir bacak taktırmıştı.

Muhalif olanlar Terzi İshak'ın, muvafıklar da Topal Kazım'ın kahvesine gidiyorlardı. Kasaba ikiye bölünmüştü. İki bölük arasında gözle görülen, bir ayrılık vardı. Yolda birbirleriyle karşılaşmamak için, kendi kahvelerine gidiş-geliş yollarını ayırmışlardı. Yalnız kahveleri değil, bakkalları, berberleri de ayrılmıştı. Birbirleriyle selamlaşmamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Yoksa biriki konuşsalar, particilik yüzünden hemen lafın sonu kavgaya dökülüyordu.

Biz memurların durumu çok zordu. Benden önce bir kaç memuru, muhalif Terzi İshak' ın kahvesine gidiyor diye Ankara'ya şikayet edip bu kasabadan başka bir yere attırmışlardı. Onun için memurlar, muhalif kahvesine gitmekten çekiniyorlardı. Yalnız belediye doktoru ile adliyeden bir memur arkadaş, Terzi İshak' ın muhalif kahvesinden hiç çıkmıyorlar. Topal Kazım'ın kahvesine de adım atmıyorlardı. İkisi de çok iyi arkadaşımdı. Bir akşam rakı içerken kendilerine,

-Arkadaşlar, bu yaptığınız hiç doğru değil dedim.

-Ne yapıyoruz? diye sordular.

- Daha ne yapacaksınız'. Göz göre göre kanuna karşı geliyorsunuz. Biliyorsunuz ki memurların politikayla uğraşmaları kanunda yasaktır. Siz, muhalif kahveden çıkmıyorsunuz.. Düpedüz politika yapıyorsunuz, demektir. Bunun sonu iyiye varmaz. Alt yanı kahve değil mi hepsi bir. Muhaliflerin kahvesine gidip politika yapacağınıza, Topal Kazım'ın kahvesine gidin.

Belediye doktoru güldü:

-Sen bizim neden politikayla uğraştığımızı sonra anlarsın..

On beş gün sonra anladım. İkisini de başka, uzak bir il'e atanmışlardı. Kasabadan ayrılırken açıkladılar. Bu ikisi, bu kasabada durmak istemiyorlarımış. Buradan bizi alın da nereye gönderirseniz gönderin, diye dilekçe üstüne dilekçe vermişler, olmamış. Onun üzerine muhalif kahvesinden çıkmaz olmuşlar. Bir ay diyen de şıp diye başka yana atanmışlar.

Doktor giderken,

-Buradan daha kötü bir yere verecek değillerdi ya bizi.." dedi.

Ben bu kasabadan, daha bir süre, ayrılmak istemediğim için hiç politika yapmıyordum, yani ne muhaliflerin kahvesine gidip politika yapıyordum ne Topal Kazım'ın kahvesine gidip muhalifleri kızdırıyordum. Gel gelelim kasaba küçücük bir yer. İnsan sıkıntıdan patlıyor. Kahveden başka gidecek, oturacak bir yer de yok. Topal Kazım'ın kahvesi çok kalabalık, gürültülü. Ben, tarafsızlığımı göstermek için kahveye gidersem, ikisine de giderdim. Terzi İshak'ın muhalif kahvesinde yarım saat oturursam, bir saat da Topal Kazım'ın kahvesinde oturur, böylece politika dengesini kurar, durumu kurtarırdım. Muhalif kahvesine gidenler pek azdı. Gündengüne de azalıyordu. Topal Kazım'la iyi arkadaş olmuştum... Kahvesine gidince onunla dertleşirdik. Bigün partilerin durumundan konuşurken,

-Bey, sana bişey diyeyim mi, ama aramızda kalsın, bizim parti kaybetti, dedi.

Ağzım arıyor sandım,

-Yok canım, dedim, maşallah sizin parti aslan gibi ayakta.

-Kulak asma. Bak bizim kahve tıklımtıklım dolu. Terzi İshak'ın kahvesinde kimseler yok. Anlayana bu kadarı çok bile. Ne olur ne olmaz diye korkularından buraya doluşuyorlar. Bir seçim olsunda gör sen, hepsi öteki partiye oy verirler. Geçen seçimde de öyle olduydu.

Peki, ne yapacaksınız?

-Düşünüyoruz bişeyler. Yakında parti müfettişi gelecek, bir iş yapacağız.

Bir zaman sonra Topal Kazım'ın kahvesinde epiy gürültülü parti toplantıları yapıldı. Bundan bir süre sonra da kasabaya Şenses Tiyatrosu adında bir kumpanya geldi. Kasabalıların söylediklerine göre, o zamanadek buraya hiç bu denli büyük bir kumpanya gelmemiş. Okulla cami arasındaki geniş alana koca bir çadır kurdular. Gerçekten çok büyük bir kumpanya olduğu, çadırın büyüklüğünden anlaşılıyordu. Bu çadır, Avrupa'nın büyük sirk çadırları kadar vardı.

Çadırın alana kurulduğu gün, ilkin Terzi İshak'ın kahvesine gittim. Terzi İshak kurnaz adam,

-Topal Kazım, yine bir işler çeviriyor ya, ne olduğunu anlayamadık, dedi.

Oradan çıkıp Topal Kazım'ın kahvesine gittim. Kurnaz kurnaz göz kırpıp.

-Ne var ne yok Kazım Efendi, dedim, işler yolunda mı?

O da bana göz kırptı:

-Hele dur Bey, hele dur. Yarın her işi öğrenirsin...

O gün kasaba yerinden oynadı. Kumpanyanın palyaçoları, şaklabanları, cambazları hep sokaklara dökülmüşler, bağıra çağıra akşamki oyunlarının çığırtkanlığını yapıyorlardı. Yüksek tahtadan bacaklara çıkmış, suratları boyalı, yakaları çıngıraklı, etekleri zilli, renk renk külahlı çığırtkanlar bağırırken, kumpanyanın beş çalgılı orkestrası da kasabayı inletiyordu. Direklere renkli bayraklar, duvarlara ilan kağıtları asılmış, sokaklara ilan bezleri gerilmişti.

Akşama doğru çadırın yanında dolaşmaya başladım. Çadırın kapısında orkestra çalıyor, bir hokkabaz da şapkasından tavşan çıkarıyordu. Giriş kapısının sağındaki gişenin dört bir yanına renkli kadın çamaşırları asılmıştı. Pembe naylon kadın külotları, uçuk mavi jarse kombinezonlar, acı sari ipek sütyenler, rüzgarda şiçe şişe renkli bayraklar arasında uçuşup duruyorlardı. Alan dolmuş, herkes bilet almak için gişeye koşuşuyordu.

Hepsi neyse ama açıkta sallanan, uçuşan kadın iç çamaşırlarını beğenmedim. Candarma komutanına gidip söyledim.

-Haberimiz var. dedi.

-Neden kaltırtmıyorsunuz? Artist kadınların iç çamaşırlarıyla reklam ayıp oluyor, dedim.

Candarma komutanı,

-Parti işine karşmak istemiyorum, dedi.

-Artistlerin iç çamaşırı da mı parti işi?

-Gidip, "Kaldırın bunları" dedim. İyi bir bahane buldular.

-Neymiş bahaneleri?

-Bunlar hep böyle gezginci olduklarından nerde çadır kurarlarsa kadınları orda çamaşır, yıkar kurusun diye asarlarmış.

-İyi doğrusu... Erkeklerin çamaşırı hiç yıkanmaz mıyımış?

-Vardı. Yamalı, uzun paçalı erkek donları da asmışlardı. Erkek donlarıyla karı donlarını öyle ustalıkla asmışlar ki, havada şişip şişip donların birbirlerine dolanmaları büsbütün kötü, "Hiç olmazsa bunları kaldırın" dedim. Onlar dünden razı.

Kumpanyanın çadırına kadın donları asıldığı, köylere dek duyulmuş. Gelen gelene, koşana... Millet, renkli donların, iç gömlekleri nin dolayında fır dönüyor... Hokkabazın şapkadan çıkardığı tavşanlara bakan bile yok. Herif şapkadan bir çift öküz çıkarıp her birine bağışlasa yine aldıran olmayacak.

Bilet almak için kalabalığa daldım. Kuyrukta itişkakış epiy bekledikten sonra kısabana geldi. Saman sarısı saçları kıtıklaşmış bir kadın bilet veriyor. Biletin en ucuzu beş lira. Beş lirayı kadına uzattım. Kadın geriye dönüp arkasındaki perdeyi kaldırıp baktı... Perdenin arkasından Korucu Ömer'in suratını gördüm. Korucu Ömer, Topal Kazım'ın en iyi adamı. Boyalı kadın başını arkadaki çiçekli basma perdeden çekip,

-Yerimiz yok. dedi.

-N'apıcaaz? diye sordum.

Biletçi kadın,

-N 'apıcaksın, havadeğişimi al, birkaç zaman gözüme görünme.. diyerek benimle alay etti.

-Bayan... Terbiyeli konuş.

-Eeee... yer yok işte, yarın gel..

-Ben çekildim, ama kadın benden sonrakine iki bilet verdi. Canım sıkıldı. Doğru Topal Kazım'a gittim.

-Kazım Efendi, ne biçim kumpanya getirtmişsiniz. Gişede bir kadın var, istediğine bilet veriyor, istediğine vermiyor.

Topal Kazım,

-Sen ses etme Bey, dedi. Sana bilet vermedikleri iyi olmuş. Yarın işin doğrusunu öğrenirsin.

Memur arkadaşların da bitakımına bilet vermişler, bitakımına "Yer yok, yarın gel" demişler.

O gece tiyatroya gidemedim... Erkenden yattım. Evim, çadırın olduğu yere yakın. Bir zaman davulun, zurnanın, boruların sesini duydum. Sonra uyumuşum. Gece yarısı, acı çığlıklarla bikaç kez uyandımsa da uyku sersemliğinden ayılamadım.

Ertesi gün pazar. Sokağa çıktım. O koca çadır olduğu gibi çökmüş, dev leşi gibi yere serili. Çadır bezi, kocakarı derisi gibi kıvrım kıvrım kıvrılmış. Çadırın kocaman orta direği yıkılmamış, duruyor. Direğin en tepesine bir bacak asmışlar takma bir bacak. Topal Kazım'ın sonradan taktırdığı bacak olacak... Ortalıkta kimseyi de göremiyorum ki, "Bu ne iştir?" diye sorayım. Sanki kasaba boşalmış. Oynaşan bikaç çocuktan başka kimse yok... İlkin, yolumun üstündeki Terzi İshak'ın kahvesine uğradım. Oraya oldumolası çok kişi gizmez. Yine her zamanki gibi gözünü budaktan sakınmayan bikaç muhalif orda... Hepsi de gülüşüp eğleniyor. Soruyorum hiçbiri bişey söylemiyor. Meraktan çatlıyacağım. Bir çay içip oradan çıktım. Doğru Topal Kazım'ın kahvesine. Her zaman tıklımtıklım dolu olan Topal Kazım'ın kahvesinde o gün üç kişi var. Onların da yüzleri gözleri sarılı olduğundan kim olduklarını çıkaramadım. Birine yaklaşıp iyice baktım. Korucu Ömer.

-Ömer Ağa, geçmiş olsun. Bu en iş? Yoksa karıdan dayak mı yedin? diye şakalaştım.

-Vara karıdan dayak yiyeydik. Bey, bu dayak karı dayağına benzer mi? İler tutar yerimiz kalmadı.

-Kazım Efendi nerede?

-Bilir miyim? Sağlam bacağı da kırılası Topal, takma bacağını arıyordur.

-Peki, ne oldu Ömer Ağa?

-Daha ne olsun Bey, hep kırıldık. Kimimizi hastahaneye kaldırdılar, kimimiz evde inliyor. En sağlıklı kalanları işte biziz. Benim de sırtımda sustalı yarası var. kemiklerim hep kırıldı.

-Oyuncu kızların yüzünden mi oldu bu iş?

-Yok canım, politika işi.

-Bu nasıl politika işi Ömer Ağa?

-Hiç sorma Bey, savaşa girmişe döndük.

-Anlat hele..

-Senden sır çıkmaz. Aman derim. Bu politika işidir, muhalifler duymasın. Bak bey, iş nasıl oldu. Biz bu kasabada muhaliflerle günden güne başedemez olduk. "Böyle giderse işler kötüye varacak, aman bize tez bir yardım" diye partimizin il merkezine haber saldık. Müfettiş geldi. "Şöyle şöyle yapın" dedi. Şöyle şöyle yapmakla bura muhalifinin başı eğilmez" dedik. "Öyleyse, şunları bir iyi dayaktan geçirmeli, kafalarını iyi bir ezmeli" dedi. Hep birden, "Hay ağzına sağlık. Başka yolu yok. Bunları iyi bir dövelim. Lakin kanunlu dayak olsun ki, sonunda bize sorum gelmesin" dedik. Çünkü bakarsın, kanunu çiğneyen politikacı bir yargıca, savcıya düşeriz, muhalif dövdük diye bizi hiç yoktan mahkum eder. Kendi aramızda iyice uyuştuk. Müfettiş "Orası kolay, kanuni bir yol buluruz" dedi. Bu Şenses Tiyatrocuları bizim partidenmiş. Bunlar gelip burda çadırı kuracak. Tam oyun yarıdaykene bizimkiler birden çadırın iplerini kesip çadırı yere yıkacak. Bir ana-baba günü olup, karanlıkta çadırın altında ezilip kalacak muhalifleri döve döve pestile çevireceğiz, hepsini yol keseği gibi sereceğiz. Koca çadır üstüne düşmüş. İçerisi karanlık. Kimin kimi dövdüğü bilinmeyecek iyi mi?

-Çok iyi...

-Bunun üzerine Bey, Şenses Kumpanyası geldi, alana koca çadırı kurdu. Gelgelelim, araya girecek sizin gibi memur takımı ve tarafsızlar da yanlışlıkla dayak yemesin diye bir kurnazlık düşündük. Bir tarafsız bilet almaya gelince yer kalmadı, denilecek. Ben biletçi kızın arkasındaki perdeye siper oldum. Biri gelip "Bilet" dedi mi kızın kıçına hafiften bir şaplak konduruyorum. Şap'ağı kızın kıçına vurursan, anla ki ona bilet verilmeyecek. Kız "Yerimiz yok" diyor. Velakin sarı kız şaplağı duymaz oldu. Ardı nasır tutmuş da gerçekten mi duymuyor, yoksa şaplak hoşuna mı gitti ne, günahı boynuna, artık orasını bilemem Bir tarafsız bilet almaya geldi mi, ben artık öküz haydar gibi, duysun diye, sarı kızın altına cimciği basıyorum.

-Bana da kız, yer yok dedi.

-Der ya... Ben, delikten seni görünce perdenin altından sarı kıza bir el verdim. Kız da, yerim yok, dedi. Neyse Bey, biz muhalifleri doldurduk çadıra. Tıyatro başlamadan önce, bu bizim çok bilmiş Topal Kazım, muhalif Terzi İshak'a varıp "Nedir bu, birbirimize düşmüşüz arkadaş? Hep bu vatanın evladı değil miy-

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

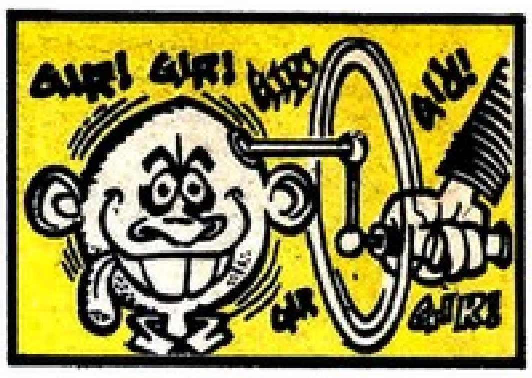

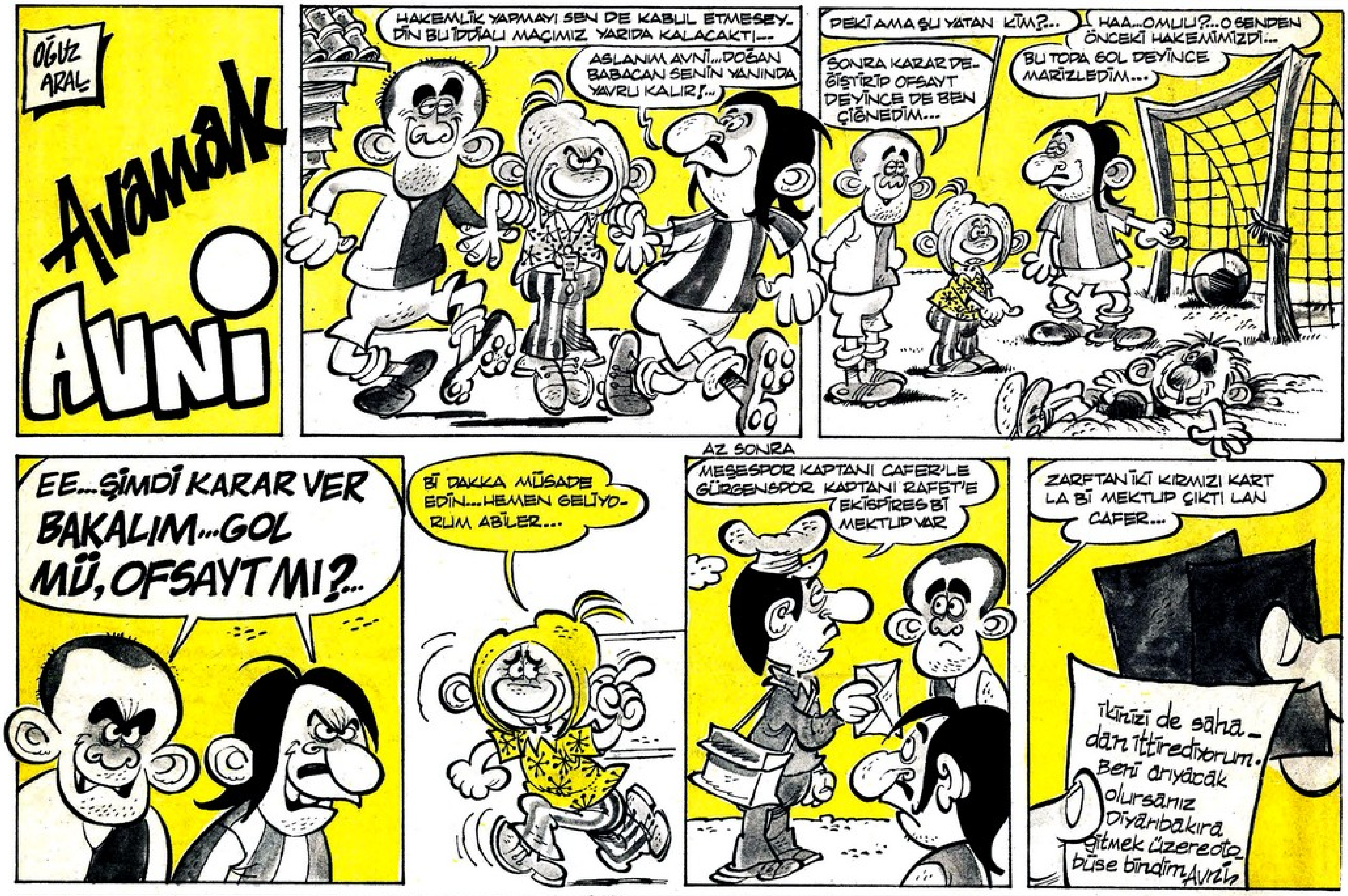

KÖRDÜĞÜŞÜ

di?Şu politika işini hele bir yana bırakalım da tiyatora işine bakalım.Kasaba şenlendi.Yiyip içelim arkadaşlar"dedi.İyi mi?

-İyi...

-Biz muhalifi,muvafıkı sözde sarmaş dolaş yalandan barış-görüş olduk.O gece hangi muhalifleri döveceksek bunların hepsini topladık.Parti tahsisatından bunların önüne rakıyı,mezeyi döktük.Onlara içki içirmemiz de korkumuzdan,olura,herifler üstlerine çadır inince birden uyanırlar,sopayı kapar üstümüze yürürler.Herifleri iyi bir sarhoşlatıp öyle döveceğiz..İyi mi?

-İyi.

-Muhalifler içtiler,içtiler,hiçbiri ayakta duramaz oldu.Bu Topal Kazım da bize "Amanın,bizim takım içmesin.İçer gibi yapın rakıyı üstünüze başınıza dökün"dedi... Sıtmaya iyi gelirmiş,ben başımı iki şeşi rakıyla yıkadım.Biz de sarhoşlamış gibi yaptık.. Karşı partilerden olan herkes birbirine "Ah kardeşim ,vah kardeşim.Hep bu toprağın çocuğu değil miyiz?"diye sarılıyor.Ağlıyanı var , zırlayanı var.Biz bu muhalifleri ite kaka"Hep kardeşiz"filan diyerek çadırdan içeri tıktık . Müfettiş bize,"Aman,döğmeye döğün ama,sakın kan çıkmasın.İsterseniz ezin,ama kan yok. dedi.Kimse yanına tabanca bıçak almadı.Kimimiz boğa sinirinden kamçıyı,kimimiz topuzlu urganı,kimimiz pürtüklü sopayı, kimimiz yağlı kayışı,demir tokalı palaskayı belimize soktuk.Benim babadan kalma bir fil siniri var ki,vurduğu yerden ses getirir.Zaloğlu Rüstem'in topuzu,yanında hiç kalır.Fil sinirini çizmenin içine soktum.Hepimiz çadırın içinde mevzi aldık.Hesaplı yerlerde oturduk . Kimi döğeceksek önceden şavulladık. Topal Kazım işareti verince çadırın ipleri kesilecek İyi mi?

-Buraya kadar iyi ,gelgelelim,benim niyetim de başka.Bu bizim partiden Kel Nuri ile İbibik Haydar'ı bilirsin.Bu ikisinin üstüne namussuz gelmemiştir dünyaya.Bir de gene bizim partiden Sarı Süleyman var.Beş kayme borç aldı.İki yıldır gider gelirim vermez.Sivri'nin Said'i bilirsin.Onanla da kavgalıyız . Bakkal Emin dersen,o da bizim partiden ama can düşmanım.Hele muhtar Aziz de orda değil mi?Ben kendikendime,çadır üstümüze inip de karanlıkta herkes birbirine girişince, kim kimi görebilir dedim.Bizim partidenmişler de ne olmuş.Önce şunlara bir giriştim onlar da muhalif dayağı yedik bellerler.Benim fil siniri üstünde mühürüm yok ya.Fil sinirini bunlara , çaldıkça suratlarına imzam mı damgalanacak? Ben bunları gözüme kestirdim.Hepsini bir çırpıda çıkarıp işlerini bitireceğim.Bir birine,bir ötekine..İlkin Muhtardan başlayacağım.Gözlerim bir onlarda bir Topal Kazım'da. İki kız da sahnede kantoya çıkmış,oynayıp çağırıyorlar.İkisinin de namehremliği kalmamış.Avrat, yerlerini örten, bir karış tülle,bi avuç pul boncuk..Çalgılar vuruyor ki,muhalifler keyfe gelmiş."Yaşa"diye bağırıyor.Bizim Topal Kazım,sağ elini bıyığına burarken birden çadır üstümüze düştü.Lambalar söndü.Ben hemen fil sinirini çizmeden sıyırıncaya Allah deyip muhtarın üstüne vardım.Her birinin yerini önceden kestirdiğimden karanlıkta göz kararlaması işlerini bitireceğim.Ben fil siniri havaya kaldırdım.Kaldırmamla gözümde şimşekler çaktı.Kafama bir sopa indi ki şiddetinden ölüyorum sanıp kelime-i sahadet getirdim. Velakin,bu arada fil sinirini de muhtarın beynine indirdim.Namussuz Muhtar,gözün projektor muydu a herif,o karanlıkta beni seçip de "Bildim,sen Korucu Ömer'sin"demez mi ? Muhtar'ın beni görecek hali yok,koca topuzu kaldırdı.Yarıcı Rıza'nın kafası budur diye indirdi.Bu nasıl şey?Yarıcı Rıza bizim partiden değil mi?Ben Muhtarı bırakıp ya Allah deyi Kel Nuri'ye giriştim.Vurduğumu yere seriyorum .Kel Nuri'yi bırakıp İbibik Haydar'a varırken belime bir sopa indi ki,hıh deyip yere yıkıldım.Ama sopayı indireni de kolundan tuttum.Ulan,bu bizim partiden Nuri Ağa değil mi?"Ulan Nuri Ağa,sen bizim partiden değil misin?""Aman sus arkadaş. Partiye candan bağlıyım.Karanlıkta şaşırmışım"dedi .

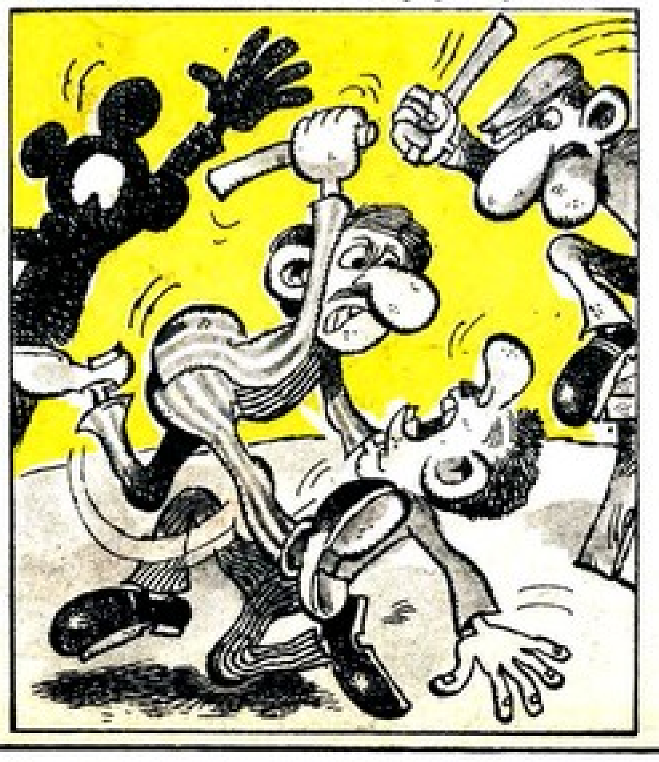

"Bunun şaşırmışı var mı alçak,beni sakat ettin"diyerek,Yaradana sığınıp bunun kafasından aşağı fil sinirini geçirdim.Deki Nuri Ağa ikiye biçildi.Sarı Said'e bir fil siniri salladım.Birden şu sol omuzuma bir sopa indi.İnmesiyle herifin ayağına eline geçirdim..Bey, bu ayak başka ayak,canlı değil.Herif ayağını bıraktı kaçtı.Yahu,elimdeki Topal Kazım'ın takma ayağı değil mi?

Bağıran bağırana.Çadır üstümüze çökmüş.Ben elimi kaldıramıyorum.Kemiklerim kırılmış.Çadırdan çıkmanın,kurtulmanın olanağı yok.Üstümüze çöken namussuz çadırın bir deliğini bulamıyoruz ki fırlayıp dışarı çıkalım da canımızı kurtaralım.Müfettiş,yanımıza bıçak da aldırmadığından çadırı delip çıkamıyoruz.Bağıra inleye kıvranıp durduk.Ben bayılmışım.Nasıl çadırdan çıkardılar,bilmiyorum . İşte böyle Bey,Şükür biz burayacak geldik . Öbürleri öldü mü,kaldı mı belli değil.

-Muhalifler ne oldu?

-Ne olacak?Hiç...Birinin burnu kanasa gam yemem.Muhaliflerin kılına dokunmamışız. Biz hep gizli din taşırmışız.Hep bir partideniz ama,birbirimize düşmanmışız.Kim nerden bilecek diye birbirimize iyice girişmişiz.Ne dersin,birbirimizi döğmekten,bitek muhalifin kılına dokunmamışız.Şu Topal Kazım'ı gördün mü.Belime sopayı indirip bayıltan beni , işte o alçak.

Bu sırada koltuk değneğiyle Topal Kazım geldi.

-Bunun böyle olacağını biliyordum,dedi . Herkesin bizim kahveye doluşundan belliydi.

Sonra peykeye çöktü.

-Arkadaşlar,benim öteki bacağımı gören var mı ?diye sordu.

SON

YERLİ GIRGIRLAR

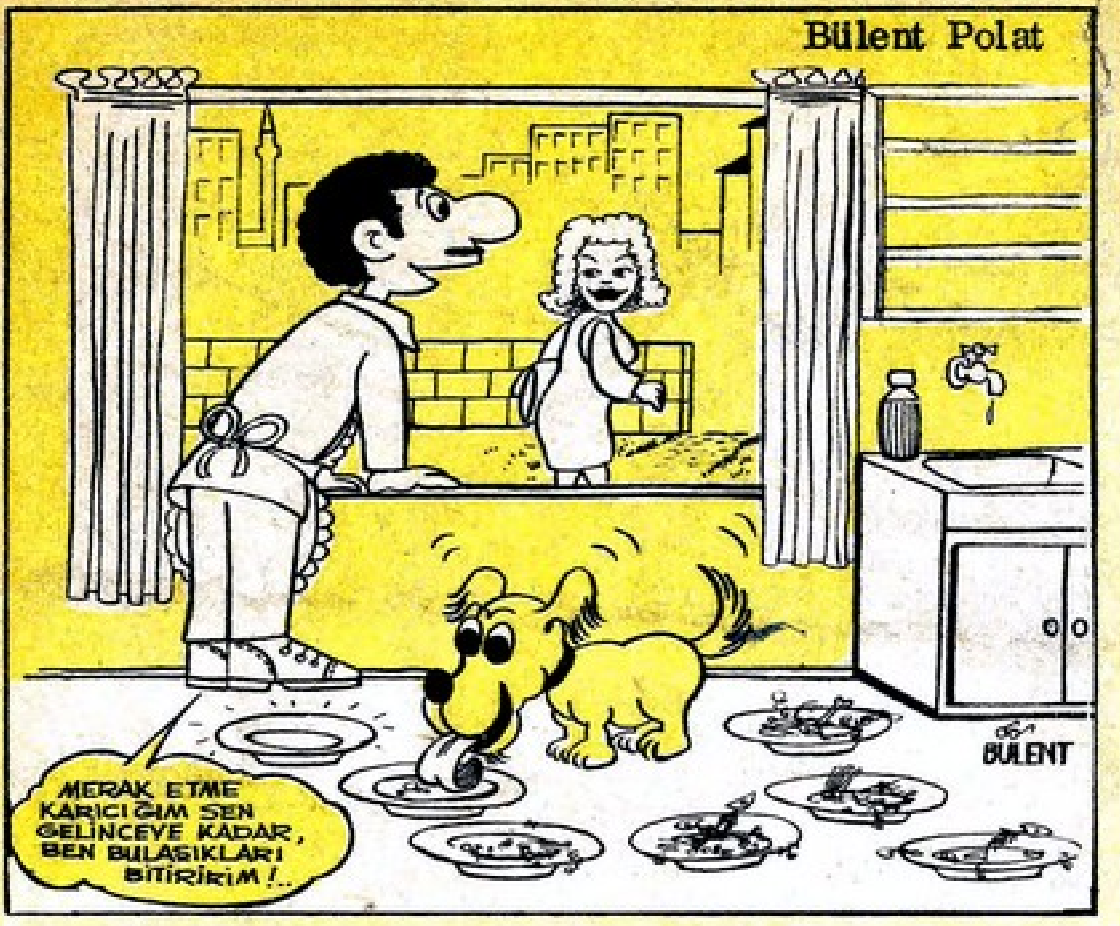

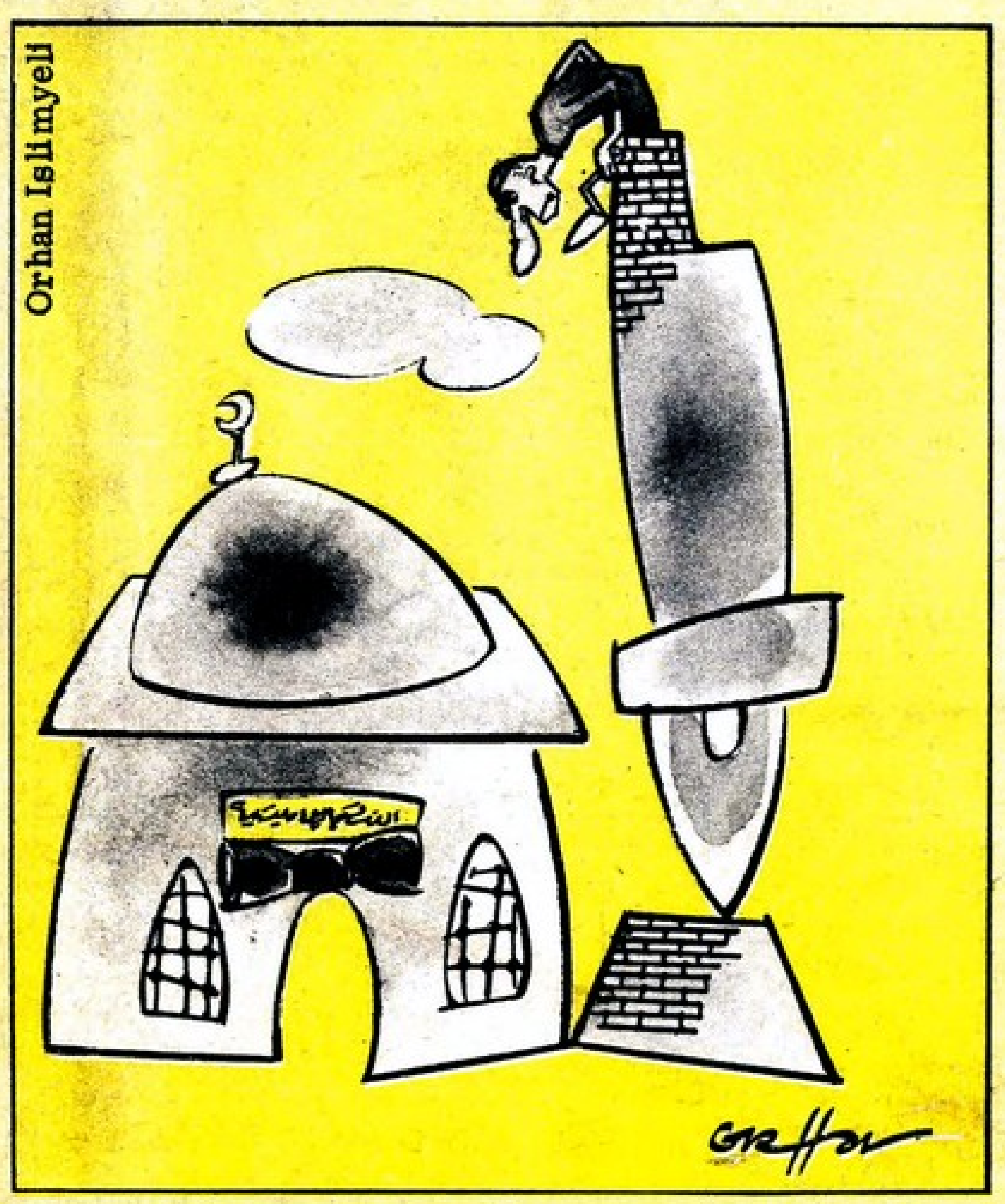

Dalgın Minareci

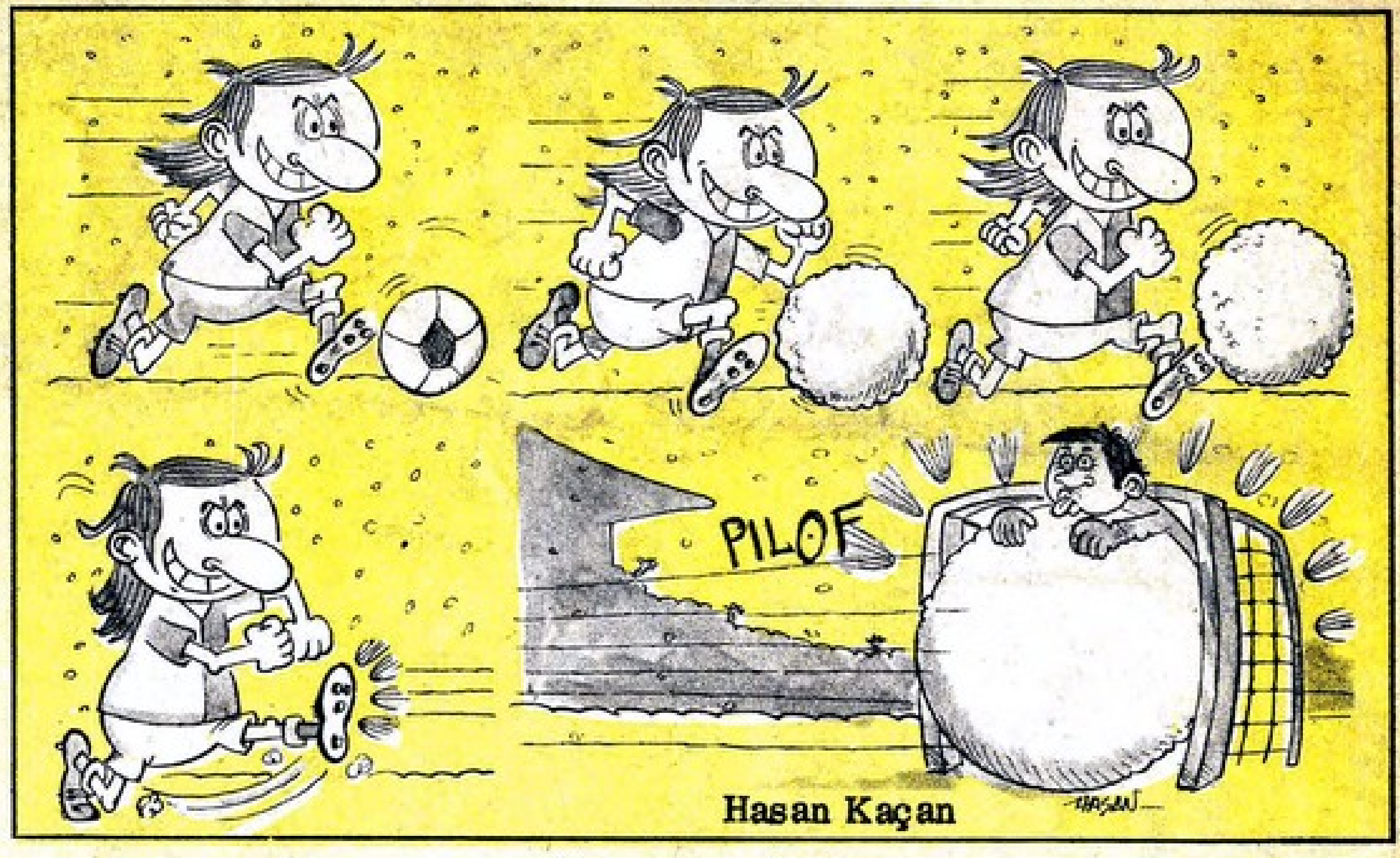

Yılın en güzel golü

-El şakasından hiç hoşlanmam.
-Ben de şaka yapacak surat var mı ?